

224/46

ŠTEVILKA 46

MENGSAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

LETNIK V • DECEMBER / GRUDEN • 1997

KNJIŽNICA
DOMŽALE
p.o. 5

KNJIŽNICA DOMŽALE
LJUBLJANSKA 58

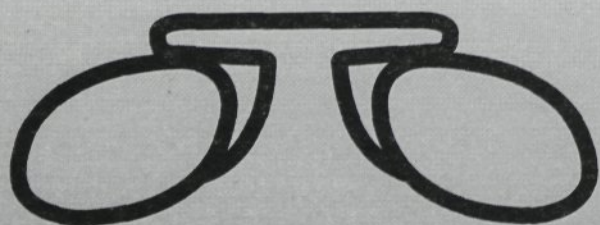
1230 DOMŽALE

OPTIK

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Telefon: 061 714 006

P.E. MENGEŠ
SLOVENSKA 24

Telefon: 061 738 980

AVTOMOBILSKI
PROGRAM

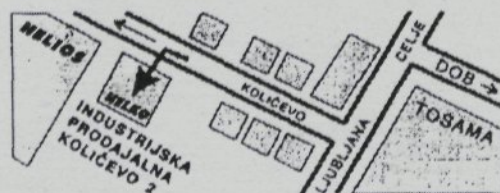

LADA

V industrijski prodajalni

HELKO

DOBRI PLAČILNI POGOJI
IN UGODNE CENE

Informacije po telefonu: 061 715 233

KAIRO

INŽENIRING d.o.o.

Slovenska cesta 24 • Mengeš • Telefon: 738 956

P.E. NEPREMICNINE

Slovenska cesta 35 • Mengeš • Telefon: 738 036, 738 015

Posredujemo pri nakupu in prodaji nepremičnin ter najemu poslovnih in stanovanjskih prostorov, vodimo celoten inženiring za gradnje in adaptacije.

*Vsem našim
strankam se
zahvaljujemo za
izkazano zaupanje,
vsem pa želimo
prijetne božične
praznike in uspešno
novo leto 1998.*

EDINI PRAVI SERVIS

ŠTUDENSKI SERVIS DOMŽALE

Posredovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom

Ljubljanska 70, nasproti blagovnice Vele, tel.: 711-790

POMEMBNO !!!

Vsem dijakom, študentom,
obrnikom, podjetjem
in drugim organizacijam

želimo
vesele božične praznike

ter srečno in uspehov
polno Novo leto

KO ŽEPNINA NI DOVOLJ...

V KRATKEM

Božič in Novo leto

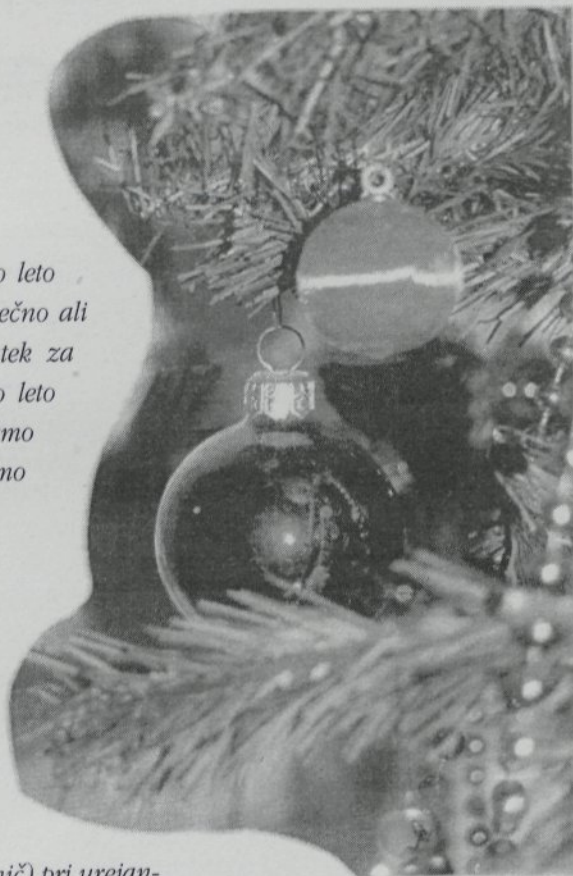
1998

Naj se vam izpolnijo vse želje!

Srečno 1998!

Pa je pri koncu to leto 1997, dobro ali slabo, srečno ali ne. Zdaj je pravi trenutek za razmislek, kaj nam je to leto prineslo, kakšne napake smo delali in katerih ne smemo ponoviti.

Največ vročih razprav v tem letu je bilo vsekakor povezanih s posebno številko Mengšana, kar je ironično glede na to, da je imel uredniški odbor tako malo vpliva (nič) pri urejanju le te. Na koncu lahko ugotovimo le to, da se bo v bodoče posebnih številčk potrebno lotevati drugače ali pa sploh ne.

V letu 1998 se bomo tudi rednih številčk Mengšana lotili nekoliko drugače. Uredniški odbor je o tem že razpravljal in odločili smo se za nekaj tehnično-oblikovnih sprememb (barvna naslovnica, tisk na belem papirju). Vendar pa bomo nekoliko omejili število strani in poskrbeli, da bo na njih res tisto najbolj zanimivo. Takšni so torej naši prednovoletni sklepi in upamo, da nam jih bo uspelo uresničiti.

Ste se že odločili, kje boste silvestrovali? Tudi letos bo v Mengšu organizirano silvestrovanje na prostem. Lani je bilo tam zelo veselo in prijetno, zakaj torej ne bi bilo tudi tokrat.

*Želimo vam
prijetne božične in novoletne praznike,
predvsem pa naj bo prijetno, zdravo in veselo
tudi vse leto 1998!*

Urša Blejč

kazalo

UVODNIK	3
OBČINSKA UPRAVA	4
OBČINSI SVET	6
ŽIVLJENJE V OBČINI	7
ŽUPAN NA OBISKU	9
113 POLICIJA	10
DRUŠTVA	11
NAŠA ŠOLA	13
POLITIČNE STRANKE	14
PROMET	15
DOBROTA NE POZNA MEJA	16
KULTURA	17
KMETIJSTVO	21
EKOLOGIJA	23
PRI SOSEDIH	14
POTOPIS	24
ŠPORT	26
VAŠA POŠTA	31

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor:

Urša Blejč (odgovorna urednica),
Tatjana Sivec Strmšek, Ljubica Rožman,
Miliča Tomšič, Jože Vahtar,
Blaž Janežič, Franc Veider (člani)

Odgovorna urednica Uradnega vestnika:

Irena Podboršek, tel. 737 081

Tehnična urednica:

Sabina Kompore, tel. 737 484

Lektoriranje: Lili Epih

Oblikovanje, računalniški prelom in tisk:

Nagelj d.o.o.
GRAFIČNI STUDIO HERLE
tel. & fax: 713 074

Fotografija na naslovnici:

MENGEŠKE JASLICE, foto: Peter Škrlep
Razglednici sta last Marka Korenčana.

Izdaja:

Občinski svet Občine Mengeš.
Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejemajo ga vsa
gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. 737 296

Prispevke lahko oddajate osebno v sprejemni pisarni
Občine Mengeš v času uradnih ur (ponedeljek,
sreda, petek) ali odgovorni urednici, **vsak petek
od 14.30 do 16. ure, v sejni sobi Občine Mengeš.**
Lahko pa jih pošljete tudi po pošti na naslov:
Glasilo Mengšan, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš.
Sprejemamo jih do 12. v mesecu.

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

☞ Ob koncu leta in inventurnem pogledu nazaj v dogajanja dvanajstih mesecev, ki so nas nemalokrat pretresla, lahko poudarim: veliko ste pripomogli, da v občini tako intenzivno živimo, delamo in si prizadevamo biti ustvarjalni na kar najrazličnejših področjih.

☞ Skupno prermoremo precej življenjske moči in hotenja po ustreznem mestu in vlogi v prihodnosti.

☞ Prvi pogoj za zdrav razvoj tako doma kot v občini je trdno zaupanje vase, pripravljenost sodelovanja in sklepanja sprejemljivih kompromisov. Vselej sta nam potrebni odločna moč in razumna presoja.

☞ Prizadevamo se obračati v čim obetavnejše smeri, čeprav se je treba ob vsem nenehno soočati z nestrpnostjo do naših prizadevanj, največkrat zaradi nepoznavanja našega dela.

☞ V tem mesecu se zaključujejo dela na Kamniški cesti, ki se že ponaša z novo asfaltno prevleko in jo krasi prenovljen most preko Pšate.

☞ Naslednja pridobitev je dodaten semafor na tipko pri starem Traku - z namenom, da se ublažijo posledice vse gostejšega prometa skozi Mengeš.

☞ Tlakovana ploščad pred Mežnarijo že daje slutiti pravo podobo tržnega prostora pred cerkvijo, ki bo zaokrožen v prihodnjem letu s parkirnim prostorom do Pšate.

☞ Tako zaključujemo leto zaznamovano z vzponi in padci, se spravljam med seboj in umirjamo misli. Mora obstajati čas, ko potegnemo črto pod opravljenim, da si oddahnemo in pozabimo na naraščajočo nestrpnost.

☞ Srečajmo se na silvestrovanju na prostem, kjer se ponujajo vsem enake možnosti in je nebo dovolj široko za vse.

☞ V miru in zdravju praznujte božične praznike in stopite v novo leto z novim upanjem!

Vaš župan

Janez Per

Nalijmo si čistega vina

Mengšan št. 45, listopad 1997, str. 4

■ Gospod podžupan Peter Janežič, ker me omenjate poimensko, skupaj z nekaj posamezniki, Vam moram v svojem in njihovem imenu odgovoriti. Odgovoriti Vam moram tudi zaradi Vaših izrečenih neresnic, saj nekatere zaslužijo naziv laži. In končno odgovoriti Vam moram, da v resnici nismo množica posameznikov, imamo imena in priimke, izobrazbo in tudi nekaj razgledanosti in izkušenj, poleg poštenosti, odgovornosti in občutka za realnost. Tudi "Vi" ste samo skupina posameznikov, ki naj bi delala v javnem interesu in v javno dobro in z upoštevanjem javnega mnenja. Rezultat glasovanja za samoprispevek za novo veliko športno dvorano je pokazal porazno podporo Vašim in županovim predlogom. Zasluge za to nosite predvsem sami, ker niste imeli resnega namena preučiti tudi druge rešitve, ker ste pomanjkljivo in enostransko seznanili ljudi s projektom, širili demagogijo o zavzemanju za mlade in odvrčanje mladih od mamil in podobno. In zelo načrtno, kar očitata nam, ste določili kratek čas, ko ste prišli v javnost s projektom in ko ste določili datum za glasovanje mesec dni pred predsedniškimi volitvami. Na koncu ste uporabili še vse nedemokratske metode, tudi cenzuro. Pri tem ste imeli večinsko podporo svetnikov SLS, LDS in ZLSD v Svetu Občine Mengeš. Vaša največja demagogija in napaka pa je bila, da ste, s pomočjo strokovnjakov, povsem nestrokovno zavračali naše predloge in načine reševanja problematike. Poimensko in javno pred referendumom, se je na demagoški in izjemno nestrokovno nivo spustil, žal, gospod Janez Urbanc, d.i.a. s trditvijo, da je obstoječo telovadnico nujno porušiti zaradi neustrezne kvalitete betona!

■ Mi nismo podtalno načrtovali, sploh pa nismo ničesar prikrižali. Naša stališča in tudi predlogi so Vam morali biti znani najmanj od aprila 1997. leta, ko smo vse zapisali v obrazložitvah predloženih amandmajev v proračun za leto 1997. Potem ko je Občina Mengeš z nezakonitim ravnanjem ignorirala amandmaje, smo jih dobesedno in z vsemi originalnimi obrazložitvami objavili tudi v junijski številki glasila Mengšan. Enaka stališča in obrazložitve smo želeli v dopolnjeni obliki objaviti v posebni številki Mengšana. Članek je uredniški odbor sprejel v objavo. Potem pa je bil zavrnjen na predlog župana na korespondenčni seji Sveta Občine Mengeš. In vsa naša načrtnost je bila v tem, da smo povsem naravno odreagirali na to očitno nedemokratsko potezo – cenzuro javnega glasila in ignoriranje odločitev njegovega uredniškega odbora. Izrabili smo svobodo govora in združevanja in pravico obveščanja in občanom posredovali tisto, kar so v bistvu že lahko prebrali v junijski številki glasila Mengšan.

■ Gospod podžupan, prosim Vas, da ne širite laži še v občinskem glasilu Mengšan, ki jih je ponavljal župan gospod Janez Per javno pred referendumom o samopriskevku za veliko športno dvorano. Nikoli nisem sodeloval pri dogovarjanju, niti pri odločanju o prvič propadlem projektu gradnje velike športne dvorane v Mengšu. V tistem času sem bil običajen odbornik v družbenopolitičnem zboru trodomne skupščine, brez kakršne koli vodstvene (ali oblastne po Vašem realsocialističnem žargonu) funkcije. Nikoli se o tem nisem pogovarjal ali izražal mnenje. Interese sta takrat neposredno lahko predstavljala in zagovarjala dva druga gospoda iz Mengša: eden je bil predsednik zbora krajevnih skupnosti in predstavnik krajevnih skupnosti Mengeš v tem zboru skupščine, drugi pa je bil član izvršnega sveta.

■ Predsednik izvršnega sveta sem postal marca leta 1993, ko je bil proračun že skoraj pripravljen in je vključeval tudi predlog postavke za polovično sofinanciranje prizidka k osnovni šoli. Takoj sem prevzel tudi vodenje gradbenega odbora za gradnjo in sodeloval, z ostalimi člani, pri izboru izvajalca, sklepanju pogodbe in gradnji. Poleg običajnih težav je bil največji problem zagotoviti finančna sredstva iz proračuna. Od 27 krajevnih skupnosti v občini Domžale je bilo v času ukinjanja prejšnjih občin zelo težko zagotoviti postavko za investicijo, ki je bila edina s področja šolstva in takrat druga največja v bivši občini Domžale.

■ Strokovnemu svetu OO SDS Mengeš očitno, da smo predlagali nestrokovne rešitve. Ni res. Predlagali smo, da občina resno preuči tudi druge, manj megalomanske možnosti reševanja problematike in da poleg zagotovitve prostorskih pogojev začne resno in prioritarno reševati druge zelo pereče probleme v občini. Očitno pa je, da porazen rezultat glasovanja ni vplival na razmišljanje vodilne in odgovorne garniture v občini, skupaj z večino v Svetu Občine Mengeš, ki je dosegla nadaljevanje aktivnosti za gradnjo velike športne dvorane.

■ Druge rešitve in drugi problemi teh ljudi, Vas žal, ne zanimajo. Nas pa zanimajo in zato smo pripravili projektno nalogo za izdelavo elaborata predprojekta razširitve telovadnice v skladu s potrebami in normativi za pouk telesne vzgoje in tudi ostalih uporabnikov v Občini Mengeš in v skladu z možnostmi Občine Mengeš in njenega gospodarstva. Izdelavo bomo, ob sodelovanju naših strokovnjakov, zaupali zato ustreznemu strokovnemu in izkušenemu profesionalnemu izvajalcu!

■ Z Vami, z gradbenim odborom in z Vašimi strokovnjaki smo se o vsem pripravljali pogovoriti. Seveda, če nas boste na pogovor povabili.

■ Gospod podžupan Peter Janežič. Nalijmo si čistega vina, v čiste kozarce in s poštenimi nameni! Na zdravje pa lahko pijeja tudi ob pivu, za katerega sva stavila na Vaš predlog v Topolah, 13. oktobra 1997. Stavo ste izgubili, zato že od 19. oktobra nestrano pričakujem, da me boste povabili na pivo. V letu 1998 Vam želim obilo zdravja in sreče!

*Mag. Tomaž Štebe, dipl. ing.
Predsednik Občinskega odbora SDS Mengeš*

Zbiranje ponudb

**za upravljanje s kmetijskim strojem
Hatzenbichler – univerzalni strgalnik
(brana) za nego poljščin.
Stroj je last Občine Mengeš,
namenjen pa je za opravljanje storitev
kmetom v strojnem krožku.**

**Za upravljalca stroja se lahko prijavijo
kmetje iz območja občine Mengeš.**

ZA DELO S STROJEM POTREBUJETE:

- primerno močan traktor, najmanj 50 KM moči,
- primerno strokovno usposobljenost upravljalca (šole, izkušnje, druge reference),
- zaželeno je, da bi bil upravljalca zavarovan kot kmet, saj bo tako lažje upravljal storitve za vse mengeške kmete, po dogovoru tudi za ostale naročnike,
- stalno prebivališče na območju Občine Mengeš,
- upravljalca mora biti kmetovalec in član Strojnega krožka.

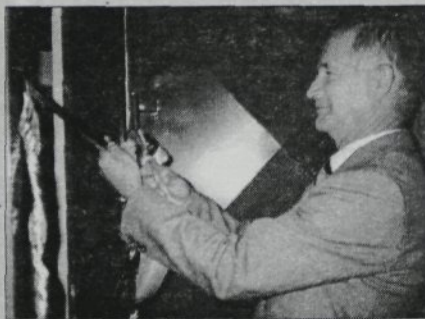
Interesenti naj vloge za upravljanje vložijo osebno ali po pošti najpozneje v 15 dneh po objavi tega oglasa v Mengšanu, v zaprti kuverti na naslov: Občina Mengeš, Komisija za kmetijstvo, Slovenska 30, 1234 Mengeš, s pripisom "Univerzalna brana". Vlagatelji morajo navesti vse zahtevane podatke, ki jih bo komisija po potrebi tudi preverila.

Vloge bo obravnavala Komisija za kmetijstvo in oceno škod na kmetijskih površinah. Z izbranim kandidatom bo občina sklenila ustrežno pogodbo.

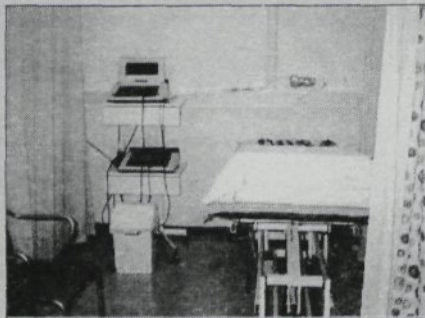
Občinska uprava

NOVOST v Zdravstveni postaji Mnegeš

3. novembra 1997 je predsednik Občinskega sveta Občine Mengeš gospod Alojzij Janežič na krajši slovesnosti odprl vrata zasebne fizioterapije v Zdravstveni postaji Mengeš. Program fizioterapevtske dejavnosti, ki jo na podlagi koncesije in sklenjene pogodbe z ZZSZ, vodi višja fizioterapevtka gospa Mira Skitek, je namenjen vsem z bolečinami akutnega in kroničnega izvora na kostno-mišičnem in živčnem sistemu ter izboljšanju funkcij gibljivosti pri porušenem ravnovesju zaradi bolezni ali poškodb.

G. Janžič otvarja ordinacijo.

Notranost fizioterapevtske ordinacije.

Za vse paciente - občane Mengša, ki so doslej obiskovali fizioterapijo v Zdravstvenem domu Domžale, bo torej pot do teh uslug precej skrajšana, vsi bodo napoteni v ordinacijo v Zdravstveni dom Mengeš. Obenem pa se seveda lahko za obisk ordinacije v Mengšu odločijo tudi pacienti samoplačniki. Ordinacija je odprta vsak dan in sicer v dopoldanskem času od 7.30 do 13.30 ure, razen v ponedeljek, ko je ordinacija odprta popoldne od 12.30 do 18.30 ure.

Občinska uprava

Spoštovane občanke in občani

Zopet se bliža konec leta, upam, da smo ga preživel zdravo, uspešno in z optimizmom v srcu. Živimo v obdobju, ko je optimizem potreben, vendar je največ odvisno od nas samih, kako uspešni smo kot posamezniki in skupnost.

Letos smo prvič podelili občinska priznanja. Dobila so jih društva, ustanove in posamezniki, ki so jih za svoj dolgoletni obstoj in uspešno delo tudi zaslužili. Da pa bodo vsako leto dobili priznanja res pravi, to je tisti, ki so v danem trenutku največ storili za koristi in ugled naše občine, mora v postopku predlaganja sodelovati kar največ občanov.

Kot veste, smo lansko leto podpisali listino o prijateljstvu in sodelovanju z mestno občino Novo mesto. Tako v lanskem letu kot tudi letos je to sodelovanje potekalo bolj ali manj protokolarno. Da bi sodelovanje poglobili in nadgradili, priporočam, da vsi oddelki občinske uprave, vsa društva in ustanove ter drugi, ki si to želijo, vzpostavijo neposredne stike in se dogovorimo za medsebojno sodelovanje. Priporočam, da bi organizirali konkretna srečanja oziroma prireditve, ki nam bodo omogočile pregled našega ustvarjanja ter krepila naše sodelovanje.

Žal nam akcija s samoprispevkom ni uspela. Pa ne gre samo za denar, čeprav je tudi ta potreben, pač pa za zavest in prepričanje, da so naši občani trenutno spregledali, da gre za napredek in razvoj naše občine. Vendar, športno halo bo potrebno zgraditi, zato si bom prizadeval še naprej, najti je potrebno le najboljši način, da to storimo.

Tudi v letošnjem letu se je Občinski svet, poleg rednih zadev, ki jih mora opraviti, največ ukvarjal s sprejemanjem občinske zakonodaje, ki je nujno potreb-

na za dobro delovanje naše občine. Tudi v bodoče bomo skušali usklajevati in sprejemati take sklepe oziroma odločitve, ki bodo koristile nadaljnjemu razvoju naše občine.

Vsi svetniki Občinskega sveta, vsi člani odborov in komisij, župan z občinsko upravo in drugi prizadevni občani, zaslužijo vse priznanje za delo, ki so ga opravili v tem letu. Obenem pa je potrebno izraziti tudi pričakovanje, da bodo tako uspešni in prizadevni tudi v novem letu.

Naj vam na koncu tega prispevka, drage občanke in občani, zaželim blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1998.

◆ SREČNO ◆

Alojzij Janežič
Predsednik Občinskega sveta
Občine Mengeš

**VESEL BOŽIČ
IN SREČNO
NOVO LETO 1998
VAM ŽELIJO**

ČLANI OBČINSKEGA SVETA
OBČINE MENGEŠ

SILVESTROVANJE NA PROSTEM

Tudi ob letošnjem slovesu
od starega leta vabimo občanke in
občane občine Mengeš, da se z družino,
prijatelji in znanci udeležite

SILVESTROVANJA NA PROSTEM

ki bo na silvestrski večer, na prostoru pred
Zdravstveno postajo Mengeš.

Skupaj se bomo poveselili ob zvokih
dobre glasbe ansambla bratov Razpotnik in
požirku rujne kapljice. Z županom
Občine Mengeš Janezom Perom bomo odštevali
zadnje minute starega leta in si ogledali
ognjemet ob vstopu v novo leto 1998.

VABLJENI!

Organizator:
OBČINA MENGEŠ

Izvajalec:
Društvo Mihaelov sejem

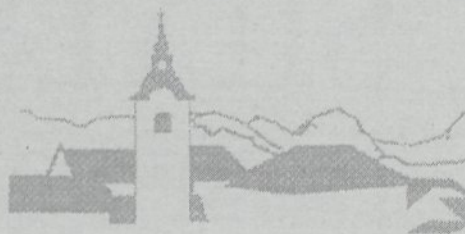
OBČINA MENGEŠ

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

V zdravju in miru preživite srečen božič,
novo leto pa naj bo nova priložnost
za ustvarjanje doma, v službi in v občini!

Z najboljšimi željami,

župan Janez Per

*Vsem
poslovnim
partnerjem
voščimo vesele
praznike
ter srečno in
uspešno novo
leto 1998*

70 ljubljanska banka
BANKA DOMŽALE D.D. DOMŽALE

MIKLAVŽ NA OBISKU

Miklavž je
5. decembra
s svojim spremstvom
prišel v dvorano
Kulturnega doma
v Mengšu. Pričakala ga je neučakana množica otrok.

Hrup je bil velik in zelo težko je bilo slišati,
kaj govorijo nastopajoči na odru.
Toda vseeno so vsi razumeli, ko se je bilo
potrebno povzpeti na oder po darila.

Tudi tam je bila velika gneča in zmašnjava, ki jo tudi
dva velika rdeča parklja na odru nista mogla povsem
ukrotiti.

Morda jih bi moral drugo leto Miklavž pripeljati
s seboj več.

ŽIVLJENJE V OBČINI

Miklavževanje v Mengšu

V petek, 5. decembra, je mengeške najmlajše v Kulturnem domu obiskal Miklavž. Njegov obisk pa ni potekal tako, kot je bilo načrtovano. Zgodilo se je namreč najhujše: zmanjkalo je daril. Tako kot lani smo imeli tudi letos pripravljenih 400 daril. Lani nam jih je ostalo 80, letos pa jih je vsaj toliko zmanjkalo. Kje je razlog za to neslavno dejstvo?

Žal moram na prvem mestu izpostaviti nekorektnost Občine Mengeš, ki nas ni obvestila, da smo edini v občini, ki pripravljamo Miklavževanje. Lani je še eno potekalo v Loki v organizaciji KD Antona Lobode, letos pa oni niso pripravili ničesar. Od Občine Mengeš smo prejeli določeno vsoto denarja za izvedbo Miklavževanja (160.000 SIT), ki smo ga porabili za že omenjenih 400 daril. Žal nismo imeli nobene informacije, koliko otrok bi utegnili priti na Miklavževanje. Povsem razumljivo je torej, da so nas obiskali tudi otroci iz Loke in Dobena. Drugo, kar bi opozoril, je, da je Miklavževanje namenjeno najmlajšim, se pravi predšolskim otrokom in pa nemara še učencem prvih razredov osnovne šole.

Zato je nekako nesprejemljivo, da veliko zmedo delajo starejši otroci, ki že vedo, v čem je čar Miklavža. Prav bi bilo, da bi na vrsto najprej prišli res najmlajši otroci, za katere je pač Miklavževanje velik dogodek.

V KD Franca Jelovška smo to prireditev prostovoljno vzeli na svoja ramena in želeli bi, da bi to vsaj malo tudi upoštevali. Upam, da v prihodnje ne bo prišlo do takšnih oziroma do kakršnih koli zapletov.

S spoštovanjem
Rok Burja

ŽUPAN NA OBISKU

Franciška Stopar

Gospa Stopar mi je povedala, je bila rojena na Pristavi v Mengšu. Tam je živela do leta 1940, ko se je poročila in prišla živeti v Loko. Ima tri sinove in hčero, 11 vnukov in kar sedem pravnukov. Zdaj živi pri sinu.

V družini je bilo pet otrok. Imeli so kmetijo, tako da se je vedno našlo

dosti dela zanje. Oče je padel v prvi svetovni vojni, ko je bila stara štiri leta. Tudi mama je kmalu zbolela in ni jim bilo lahko. Tudi ko se je poročila, je prišla na kmetijo in je tako vedno živela in delala doma.

Zdaj so njen hobi gobelini, naredila jih je že okoli dvajset, štiri Zadnje večerje. Pravi, da je bila vedno zdrava, le kolke so ji že trikrat operirali. Z življenjem je zadovoljna, čas si krajša tudi s poslušanjem radia in gledanjem televizije. Moti jo le hrup iz okolice.

Ob njenem 85. rojstnem dnevu se je zbrala vsa družina.

Justina Narat

Deset otrok je bilo v družini, v kateri se je leta 1912 rodila gospa Narat, odraslo jih je pet. Iz rojstnega kraja, Šmartna v Tuhinjski dolini, je odšla že s štirinajstimi leti v Ljubljano kot gospodinjska pomočnica. Po sestrični smrti se je zopet vrnila domov na kmetijo, kasneje pa se je poročila v Mengeš. Spominja se, kako je mož dolgo časa hodil pod njeno okno, kakor je bilo takrat v navadi.

Zaposlena je bila v pečariji in pravi, da delo tam ni bilo lahko. Živeti pa je bilo treba skromno.

Od leta 1957 živi v Mengšu. Vdova je že dvajset let, a ji ni dolgčas, ukvarja se tudi s tremi pravnuki. Včasih je veliko pletla, sprva je morala (med vojno), kasneje pa ji je bilo v veselje. Zdaj predvsem rada bere.

Terezija Jerič

Gospa Jerič je konec oktobra praznovala 91. rojstni dan. Obiskala sem jo nekoliko z zamudo, a me je kljub temu prijazno sprejela. Pozdravile so me tudi siničke v ptičji hišici na oknu, ki jih sama rada opazuje.

Zadovoljna je v svojem prijetnem domu, kjer se sama "komandira", zgoraj v hiši pa živi tudi sin z družino. Njena hči živi v Ljubljani. Dvakrat je bila poročena, zdaj pa je že deset let vdova.

Rada kaj speče za družino in tega so vsi veseli. Uživa tudi v naravi. Pravi, da ima dobre sosede, znance, prijatelje in družino. Dopisuje si s prijateljico, ki živi v Argentini. V cerkev ne more več, zato jo gospod župnik obišče doma.

Tudi starost je lahko lepa, mi je zagotovila, ko sem se odpravila domov.

Marija Traven

Gospa Traven mi je povedala, da v njenem življenju ni bilo veliko dobrega. Oče ji je umrl v prvi svetovni vojni leta 1917, leto kasneje pa ji je umrla še mati, zato je živel pri sorodnikih. Že od malega je morala delati. Po končani šestrazredni šoli v Mengšu pa je odšla delat v Šentvid pri Stični.

Poročila se je leta 1938 v samostanski cerkvi v Stični, nato pa je prišla ponovno živeti v Mengeš, saj sta z možem oba Mengšana. Imata tri otroke in šest vnukov. Vesela sta, da so otroci dobro preskrbljeni. Drugo leto bosta z možem praznovala že 60-to obletnico poroke. Živita sama v hiši na Kamniški cesti.

Vesela je bila, da se je župan spomnil tudi nanjo in jo obiskal ob njenem 85. rojstnem dnevu.

Marija Župančič

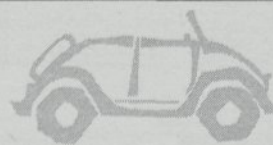

Gospa Župančič je sestra iz reda Hčere krščanske ljubezni, ki imajo svoj dom tudi v Mengšu, poznamo jih kot sestre usmiljenke. Prijazno so me sprejele, ko sem obiskala gospo Župančič, ki je pred kratkim praznovala 93 let. Rojena je bila v župniji Mirna peč, v vasi Hrastje. Njeni spomini

segajo daleč nazaj. Spominja se časov, ko je v Novem mestu prvič videla sestre in ko se je odločila, da se jim pridruži. Spominja se svoje prve poti v Ljubljano, v Marijin dom, odkoder so jo poslali v Mengeš, kjer je preživela svoj postulat. Nato jo je pot zanesla v Begunje, kjer je delala s kaznjenci. Kasneje pa je odšla v Beograd in tam delala z bolniki. Ni še pozabila druge svetovne vojne, ki jo je doživela tam, in vseh strahot, ki so se dogajale med vojno in po njej. Osjek je bil naslednji kraj, kjer je živel in delala.

Vse življenje je pomagala vsem, ki so pomoč potrebovali. Leta 1991 pa je spet prišla v Mengeš in pravi, da se tu počuti dobro.

1 1 3 P O L I C I J A

P R O M E T N E N E S R E Č E

■ Voznik C.B. iz Vodice je 3. decembra zvečer vozil po nasprotni strani in pod vplivom alkohola.

Trčil je v nasproti vozečega Š.J. iz Kamnika, ki je bil lažje poškodovan.

Materialna škoda na vozilih znaša 1.800.000 SIT.

■ V križišču pri gasilskem domu v Mnegšu je 1. decembra prišlo do nesreče. Ugotovili so, da je J. B. iz Mengša vozil skozi križišče, ko je za njegovo smer vožnje na semaforju gorela rdeča luč.

Trčil je v osebni avto voznika iz Jarš. Voznika nista bila telesno poškodovana, nastala pa je materialna škoda za okoli 400.000,00 SIT.

Bliža se tudi čas božičnih in novoletnih praznikov, ko vsako leto pokajo petarde in razna druga pirotehnična sredstva. Pogosto pri uporabi teh sredstev nastanejo tudi telesne poškodbe, kar občani lahko razberejo iz sredstev javnega obveščanja. Policisti bodo v tem času temu posvetili več pozornosti in v primeru ugotovljenih kršitev tudi ustrezno ukrepali. Še posebej pa apelirajo na starše, naj bodo pozorni do otrok in jim naj ne puščajo, da bi sami in nekontrolirano uporabljali petarde, kajti nesreča najraje pride, ko jo najmanj pričakujemo. S poki vznemirjamo tudi svoje bližnje in pa razne hišne ljubljence. Zato še enkrat, bodimo previdni, da ne bomo vstopili v praznični čas z nesrečo, ampak z veseljem.

■ VLOM V AVTO

Na parkirišču pred Lekom v Mengšu je neznanec 7. novembra dopoldan vlomil v avto, tako da je razbil steklo na vratih. Ukradel je mobilni telefon znamke Beneton Delta, avdioradiokasetofon je le poškodoval, vzeti pa mu ga ni uspelo. Kriminalisti so pričeli z zbiranjem obvestil.

■ DENAR IN ZLATNINA

Med 17.30 in 19.15 uro je 7. novembra na Kolodvorski ulici v Mengšu nekdo vlomil v stanovanjsko hišo. Dvignil je rolete okna v spalnici in tako prišel v stanovanje. Odnasel je gotovino in zlatnino. Kriminalisti so si prizorišče ogledali in bodo po zbranih obvestilih podali ovadbo.

■ TELEFON IN RADIO

Skozi delno odprto okno avtomobila v Mengšu na Šolski ulici je neznanec storilec 9. novembra med 0.30 in 1.30 uro segel z roko v notranjost in odprl vrata. Iz avta je vzel prenosni telefon (GSM Sony) in avdioradiokasetofon znamke Pioneer.

■ V HIŠO PO ŠPORTNE COPATE

V stanovanjsko hišo v Loki je neznanec storilec vlomil 16. novembra med 12.00 in 15.30 uro. Notri je prišel tako, da je razbil steklo prtiličnega okna, pregledal in razmetal je vse prostore, vzel pa je hranilno knjižico, nekaj gotovine in športne copate Count Down.

■ BOBI TATOVI

V noči iz 28. na 29. november je neznanec razbil steklo na vratih avtomobila na Slamnikarski ulici v Mengšu. Ukradel je že izpolnjene čeke, manjši gotovinski znesek, kartico Magna in deset kartonov Bobi palčk. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je na enak način vlomljeno v še en avto, vendar tu niso ničesar odnesli.

■ LE NEKAJ GOTOVINE

Na Levčevi ulici v Mengšu je neznanec med 17.05 in 21.30 uro 1. decembra s primernim orodjem zlomil vložek cilindrične ključavnice vhodnih vrat stanovanjske hiše in prišel v notranjost. Pregledal je prostore in vzel le neznatno količino denarja. Ob prijavi oškodovanec še ni odkril, da bi mu ukradli še kaj drugega. Policija opominja občane, naj zavarujejo iz vrat štrleče zunanje dele vložkov cilindričnih ključavnic, saj so tovrstni vlomi pogosti.

Mengeška godba danes

Leto 1997 so napovedovali kot leto sprememb in delček teh napovedi se je resnično odrazil tudi pri nas, v Mengeški godbi. Ob zamenjavi vodstva v začetku leta smo sredi poletja dobili še novega kapelnika, tako da sedaj to vlogo opravlja gospod Primož Kosec. Mislím, da ga ni potrebno posebej predstavljati, saj je med Mengšani in okoličani poznan kot vodja Slovenskega kvinteta ter nenazadnje tudi kot dolgoletni član Mengeške godbe. Takoj po imenovanju na to mesto se je zavzeto lotil dela in za začetek uredil arhiv godbe. Ta je bil resnično zelo potreben ureditve, za kar sta morali preteči celi dve desetletji, da se je končno našel nekdo z dovolj dobre volje in požrtvovalnosti. Za zares dobro opravljeno delo, v katero je vložil kar nekaj 100 delovnih ur, se mu sedaj tudi javno zahvaljujem. Pod njegovo taktirko je bila godba deležna tudi precejšnjih strukturalnih in konceptualnih sprememb, saj je njena zasnova temeljila na nekaterih arhetipskih vzorcih, ki pa so bili za današnji čas že povsem zastareli.

Hkrati je to močno vplivalo na samo kvaliteto igranja, ki se po nekaj letih stagnacije zopet dviga. O vsem tem se boste lahko kaj kmalu sami prepričali na našem Novoletnem koncertu konec decembra. Ob glasbeni podobi pa godbi dajemo hkrati še neko novo – bolj človeško podobo, ki je prijaznejša do ljudi. V mislih imamo predvsem odnose med godbo in posameznikom. Želimo si ustvariti ambient, v katerem naj bi se vsi kar najbolje počutili in se seveda tudi radi vračali. V naše člane skušamo priklicati zavest oz. občutek pripadnosti društvu, ki naj ne bi temeljila zgolj na inštrumentih in oblekah.

Člani bi morali malo bolj poudarjati moralno odgovornost in se v skladu z njo primerno vesti. Seveda ne gre prezreti dejstva, da je naša dejavnost amaterska ter da nihče za udeleževanje ne prejema nikakršnih finančnih sredstev. Naša vizija temelji na neizkoriščenih talentih, ki smo jih šele pričeli dobro odkrivati. Hkrati ne gre pozabiti na določene probleme, s katerimi se srečujemo na naši poti. V preteklem času smo bili deležni kar nekaj šikaniranja vplivnih posameznikov Mengša, ki so oz. bi radi še vedno vplivali na delovanje godbe. Še enkrat poudarjamo, da smo Mengeška godba in ne čigar koli druga godba, skozi katero bi drugi uveljavljali svoje interese. Verjemite nam, ne želimo si preprirov, temveč predvsem miru, ki je pogoj za uspešno delo. Nasprotnikom priporočam, naj svojo energijo porabijo v kakšne bolj humane namene.

Drugi večji problem je finančne narave. Tako kot vsa ostala društva v Mengšu, tudi mi prejemamo dotacije Občine Mengeš. Hvaležni smo za vsak poklonjeni tolar, vendar bi za lažje razumevanje navedli, da ta znesek komaj zadostuje za plačevanje strokovnega vodstva. Ta znesek je še vedno pod povprečjem konkurenčnih godb. Kje pa je potem še vse ostalo? Sprašujemo se, ali je to dovolj za normalno delovanje naše in tudi vaše godbe. Odgovore o tem prepuščamo vam, drage bralke in bralci Mengšana!

Na koncu bi k sodelovanju povabil še vse tiste, ki bi jih veselilo igranje na tolkalih. Morebitni interesenti naj se zglasijo v prostorih mengeške godbe, vsak torek in četrtek med 20.00 in 22.00 uro.

Lep pozdrav
predsednik Marko Cetinski

NOVOLETNI KONCERT

**Mengeška godba vabi,
ob sodelovanju s Turističnim
društvom Mengeš,
na tradicionalni
Novoletni koncert,
ki bo na Dan državnosti,
26.12.1997 ob 20.00 uri
v KD Mengeš.**

Godbeniki se vam bodo predstavili s pestrim programom. Turistično društvo pa bo podelilo priznanja posameznikom, ki so z urejenostjo svojih hiš in okolice prispevali k lepši podobi našega kraja.

**Vabita Mengeška godba
in Turistično društvo Mengeš**

**Turistično društvo Mengeš želi vsem
občanom vesele božične praznike ter
srečno in uspešno leto 1998!**

Društvo prijateljev mladine Mengeš

V letošnji jeseni smo v okviru društva začeli z umetniškimi dejavnostmi. Obiskujejo jih otroci naše šole, pripravili smo tudi manjšo razstavo (slikanje na svilo).

Učenki, ki obiskujeta delavnice,
pa sta takole predstavili dejavnosti:

Polona Vučko DPM

7 x hura

Tukaj delamo zelo zanimive stvari na svilo, steklo in tako naprej. Spoznavam prijatelje, ki jih prej nisem poznala. Zelo, zelo je lepo. Vesela sem. Spoznala sem Tino, Moniko, Gregorja, Blaža, Špelo in Lucijo. Uči nas Rosana. Zelo je prijazna, zato rada hodim.

Marija Meble, 2.a

7 x hura - ČAO

Pozdravljam vas iz delavnice ročnih spretnosti. Do sedaj smo risali na svilo. Čaka nas še slikanje na steklo, ustvarjanje izdelkov iz nepredene volne, svilenega papirja, izdelovanje jaslic, šivanje dojenčka ali preproste punčke iz blaga. Naša mentorica je Rosana Kleindienst-Premk. Krožek imamo vsak torek od 17.00 do 19.00 ure. Vsak teden komaj čakam, da se zopet zberemo in ustvarimo nekaj novega.

Tina Radulovič, 2.a

*Blagoslovljen božič
in zdravja polno novo leto 1998
želi svojim članom, prijateljem in
krajanom Loke*

Kulturno društvo Antona Lobode

Morda v letu 1998 končno do vseh pravic?

■ Društvo izgnancev Slovenije ima 23.530 članov, ki združuje prve množične civilne žrtve nacizma in Hitlerjeve genocidne politike do Slovencev v drugi svetovni vojni. V to društvo se z nekaj sto nekdanjimi izgnanci in interniranci vključuje tudi domžalska krajevna organizacija, ki združuje člane z vseh štirih občin nekdanje občine Domžale, torej tudi Mengša.

■ Njeni člani ob koncu letošnjega leta z veseljem ugotavljamo, da smo uresničili ves program, ki smo ga sprejeli v začetku letošnjega leta, žal pa še vedno ne moremo biti zadovoljni z uresničevanjem sprejete zakonodaje. Še manj pa smo lahko zadovoljni z zakoni, ki so že dlje časa v proceduri, pa nikakor ne najdejo poti do poslancev v Državnem zboru.

■ Danes bi želeli vse naše člane opozoriti, da se pripravljajo spremembe in dopolnitve Zakona o žrtvah vojnega nasilja, in sicer so predlagane naslednje dopolnitve:

Pri uveljavljanju pravice do varstvene dodatka k pokojnini in pri uveljavljanju socialnovarstvenih pravic se doživljenjska mesečna renta iz 16. člena tega zakona ne upošteva za ugotavljanje premoženjskega cenzusa oziroma zneska skupnih dohodkov, ki je predpisan kot pogoj za pridobitev teh pravic.

Žrtvi vojnega nasilja se starostna pokojnina, uveljavljena po 14. členu tega zakona, odmeri v odstotku polne pokojninske osnove glede na dopolnjeno pokojninsko dobo tako, da znaša za 15 let pokojninske dobe za zavarovance 45% pokojninske osnove, za zavarovanke pa 47,3 % pokojninske osnove, za vsako nadaljnje leto dopolnjene pokojninske dobe pa se pokojnina poveča zavarovancu za 2%, zavarovanki pa za 2,5% pokojninske osnove s tem, da tako odmerjena

pokojnina lahko skupno znaša največ 85% polne pokojninske osnove.

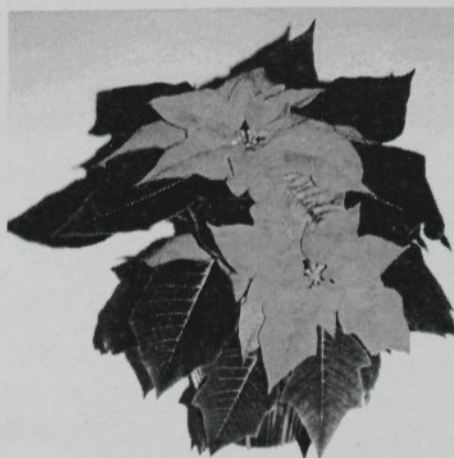
Vse pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja gredo od prvega dne naslednjega meseca po vloženem zahtevku za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja.

Žrtvam vojnega nasilja se prizna povečanje pokojnine za vsako leto nad dopolnjeno pokojninsko dobo (40 let moški, 35 let ženske) za 1%, vendar največ 5%.

■ O vseh teh predlaganih spremembah, kakor tudi o sprejemanju zakona o skladu za poplačilo vojne odškodnine, bomo vse naše člane sproti obveščali.

**Iskrena hvala
Občini Mengeš za finančno
pomoč v letu 1997,
vsem našim članom in
prijateljem ter vsem občanom
Občine Mengeš pa veliko
sreče, zdravja in osebnega
zadovoljstva
v letu, ki prihaja!**

Društvo izgnancev Domžale

ŽAŠČITA IN REŠEVANJE - MLADI GASILCI NA DELU

Začelo se je v mesecu požarne varnosti, ko so v šoli gasilci prikazali, kaj se zgodi, ko pride do požara in kako je požar mogoče ukrotiti. Takrat je nastala ideja, da bi na razrednji stopnji učenci napisali spise in risbe na temo zaščita in reševanje. Natečaj, ki ga je razpisala Gasilska zveza Mengeš (GZM), se je končal z razstavo najboljših izdelkov v predverju Kulturnega doma. Odziv je bil velik in težko je bilo izbrati najboljšega. Zato sta pri izboru pomagala tudi akademski slikar Vinko Železnikar in študentka filozofske fakultete Mateja Jemec. Avtorjem 38 slik in 24 spisov so ob odprtju razstave izročili simbolične nagrade.

Veliko gasilskega znanja so pokazali vsi sodelujoči na natečaju, da pa bi se to znanje še bolj poglobilo in razširilo, so pri GZM ustanovili Komisijo za delo z mladimi. Morda bo to prvo sodelovanje učencev z gasilci koga spodbudilo, da bo tudi sam stopil v gasilske vrste. Tako se nam ne bo treba bati za našo varnost.

U. Blejc

Gasilska zveza se zahvaljuje vsem sodelujočim: učiteljskemu zboru in ravnatelju OŠ Mengeš, Vinku Železnikarju in Mateji Jemec za pomoč pri izboru najboljših in Francu Jeriču za razstavni prostor.

SDS

Letna konferenca Socialdemokratske stranke Slovenije – Občinskega odbora Mengeš

OO SDS Mengeš je imela 28. novembra letno konferenco, ki je bila tako kot vsako leto tudi volilna. Za predsednika je bil tretje leto zapored izvoljen Tomaž Štebe. Poleg njega sta v predsedstvu dva podpredsednika, gospod Ludvik Prelovšek, ki je tudi gospodar, in gospod Franjo Rojc, ki je tudi blagajnik, tajnik gospod Lojze Miklavčič; dva nova člana: gimnazijec Gorazd Bezljaj in študent Tomaž Jernejčič; ena članica Zlatka Zebec ter 6 članov: Anton Cetinski, Franc Gregorc, Marko Jerič, Lojze Selan, Stanislav Šorn in Franc Veider.

Od zadnje letne konference, 13. decembra 1996, je bila aktivnost OO SDS Mengeš usmerjena v ponovne poizkuse, s pisnimi predlogi vzpostavi ti koordinirano delo pomladnih strank v Občini Mengeš. Pobude na začetku leta 1996 so bile uspešne vsaj toliko, da je prišlo do nekaj skupnih sestankov in skupnih sklepov, ki pa potem niso bili uresničeni in nekateri zelo pomembni še danes niso. Do ponovnih sestankov ni prišlo zaradi nezainteresiranosti SLS. Na koncu je predsedstvo OO SDS sprejelo sklep, da smo vedno pripravljeni sodelovati s strankami slovenske pomladi, da pa naj iniciativa in povabilo na tak sestanek poda župan kot predstojnik uprave in predsednik podružnice SLS v Mengšu.

Druga pomembna aktivnost predsedstva je bila razčiščevanje nejasnih, negospodarnih in normativno spornih odločitev občine oz. sklepov Občinskega sveta, vključno z nerealizacijo sklepov še iz časov krajevne skupnosti. Odgovorov in pojasnil na

večkrat ponovljena vprašanja, ustna in pisna, nismo prejeli, zato smo se maja 1997 odločili, da predamo celotno zadevo računskemu sodišču. Mera potrpežljivosti in tolerantnosti je bila presežena, ko je bila podpisana pogodba o izdelavi dela dokumentacije za spremembe prostorskih planov brez javnega razpisa in za izjemno visok znesek in drugo, ko so bili nezakonito izvzeti iz postopka amandmaji pri sprejemanju proračuna Občine Mengeš za leto 1997.

Stalna in najpomembnejša aktivnost je bilo redno spremljanje dela Sveta Občine Mengeš. Pred vsako sejo Sveta občine smo imeli sestanke predsedstva, na katerih smo podrobno obravnavali gradivo in nanj pripravili pisna vprašanja, predloge in pripombe.

Med predlogi, ki jih je predsedstvo posredovalo svetu, sta dva, ki sta z zavrnitvijo pokazala na razumevanje demokracije, na strah pred odgovornostjo in pred javnostjo članov sveta, ki so glasovali proti. Prvi zavrnjen predlog za spremembo poslovnika sveta je bil, da se v zapisnik navede tudi priimke tistih, ki so glasovali za in proti oz. so bili vzdržani. To je običajno v vseh demokratičnih družbah.

Drugi zavrnjen predlog pa je bil, da lahko posredujejo pisno vprašanje ali podudo svetu ne le člani sveta, pač pa tudi civilno-pravne in pravne osebe (npr. društva, stranke, ipd.) s področja občine Mengeš.

To sicer omogoča 19. člen statuta Občine Mengeš, kar pomeni, da je poslovnik sveta, zaradi ekskluzivnosti, v nasprotju s statutom.

OO SDS Mengeš je bila stranka v svetu, ki je predlagala največ amandmajev na proračun za leto 1997. Predlogi so bili usmerjeni v reševanje bistvenih problemov občine in v reševanje prostorske problematike za izvajanje telesne vzgoje in športnih aktivnosti, predvsem mladih, s širitvijo telovadnice in preučitvijo drugih variant. O vseh aktivnostih redno obveščamo javnost s prispevki v občinskem glasilu Mengšan. Velikokrat je to edino, kar lahko storimo.

Socialdemokratska stranka Slovenije pridobiva vedno več podpore v občini Mengeš. Največjo javno priznanje in velikokrat izrečeno zahvalo in hvaležnost posameznikov smo si zaslužili zaradi strokovnega, odločnega in poštenega prikaza zadeve v zvezi z gradnjo velike športne dvorane v Mengšu.

Občanke in občane vabimo, da se nam oglasite ali nas obiščete v društveni sobi Kulturnega doma Mengeš, praviloma vsak petek od 18.00 do 19.30 ure.

*Socialdemokratska stranka Slovenije
Občinski odbor Mengeš
Lojze Miklavčič, tajnik*

Doživet božič, veselo praznovanje, zdravno in srečno novo leto 1998 želimo vsem menseškimi občanom. Pošteno delo prinaša zadovoljstvo in napredek na dolgi rok. Želimo Vam ga obilo!
OO SDS Mengeš

POLITIČNE STRANKE

SKD

**MIRU, NOTRANJEGA
ZADOVOLJSTVA IN
OSEBNE SREČE**

VAM ŽELIMO ČLANI OO SKD MENGEŠ

LDS

*Lep božič
in srečno v letu 1998!*

OO LDS Mengeš

LDS

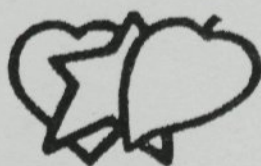
*Ob dnevu osamosvojitve Republike
Slovenije čestitamo vsem občankam in
občanom občine Mengeš.*

OO LDS Mengeš

SLS
Slovenska ljudska stranka

*Cenjenim občankam in občanom,
prijateljem in simpatizerjem želimo
blagoslovljene božične praznike ter
mirno in zdravo leto 1998!*

SLS

OBČANKAM
IN OBČANOM
ŽELIMO USPEŠNO
NOVO LETO 1998 IN
VELIKO OSEBNE SREČE.

ZLSD

P R O M E T

ZABOJNIKI ZA SMETI NA NEPRAVEM MESTU

Člani Pododbora za varnost v cestnem prometu so na svoji 14. redni seji sklenili, da bodo s sliko v Mengšanju opozarjali na določene nepravilnosti in ovire v prometu.

Ena od teh so postavljeni zabojniki za smeti na prehodih - pločnikih južno od MARO Marketa na Slovenski cesti (št. 24). Ti ovirajo pešce, posebno v zimskem času, pa tudi sicer niso v "okras" kraju.

Lastniki zabojnikov (4 kosi) naj te postavijo na bolj primerno mesto, kot so sedaj.

Pododbor za varnost v cestnem prometu.

OBNOVITEV KAMNIŠKE CESTE IN MOSTU ČEZ
RAZBREMENILNIK PŠATA

V 44. številki Mengšana je bil na 14. strani v rubriki Promet objavljen članek Minister na obisku. V članku je bilo govora tudi o obnovitvi Kamniške ceste z opisom obnovitvenih del.

Obnovitev Kamniške ceste z mostom čez razbremenilnik Pšata je v glavnem končan in promet je že stekel. Zaključuje se še delo na zahodnem hodniku za pešce - pločniku (ki pa bo verjetno ob izidu 46. številke Mengšana že zaključeno). Vzhodni del pločnika je praktično v celotni dolžini obnovljene Kamniške ceste ostal neurejen. Občani ob tem delu Kamniške ceste negotujejo, da je sedaj ta del izpadel, čeprav je bilo na raznih nivojih zagotovljeno, da bo imela obnovljena Kamniška cesta v celotni dolžini obojestranski asfaltirani pločnik.

Po zagotovitvi merodajnih na občinski upravi bo vzhodni del pločnika na obnovljenem delu Kamniške ceste dograjen spomladi leta 1998. Sama izvedba je časovno ocenjena na približno 3 ljudi, 5 delovnih dni + asfaltiranje.

Občani ob tem delu Kamniške ceste pričakujejo, da bo dana obljuba do roka izpolnjena. O sami izvedbi obnove mostu in Kamniške ceste pa kdaj drugič.

Srečko Hribar

Odbor za urejanje primestnega potniškega prometa občin Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Kamnik

■ Problematika javnega prevoza potnikov je tudi v Sloveniji bolj ali manj stalno prisotna. Tudi na področju severne ljubljanske regije, ki vključuje občine Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Kamnik, ni nič drugače. Težave se ob izgradnji slovenskega cestnega križa še povečujejo. Da bi se temu vsaj delno v določenem času izognili, se je na področju vseh naštetih občin na nivoju županov, Ministrstva za promet in zveze, Slovenskih železnic in Kam-busa že jeseni leta 1995 začela aktivnost za približevanje konkurenčnega javnega prevoza potnikom. S tem namenom je bil 16. januarja 1996 ustanovljen Odbor za urejanje primestnega potniškega prometa občin Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Kamnik s sedežem v Domžalah s predsednikom dr. Markom Starbekom in s po enim članom iz vsake občine, Ministrstva za promet in zveze, Slovenskih železnic in Kam-busa.

■ Naloga Odbora je bila, da sodeluje pri pripravi in usklajevanju pogodbe o izvajanju primestnega potniškega prometa severnega dela ljubljanske regije (ki obsega vseh 5 občin) na osnovi enotne vozovnice. Med občinami, Slovenskimi železnicami in Kam-busom ter s podporo Ministrstva za promet in zveze, je bila 26. julija 1996 podpisana tripartitna pogodba z izraženimi cilji, in sicer:

- potnikom ponuditi enotno vozovnico, po enotni ceni obeh prevoznikov,
- potnikom omogočiti prosto izbiro prevoznika in s tem čim večjo fleksibilnost potovanja,
- zagotoviti potnikom okolju prijazen javni prevoz,
- v interesu zniževanja stroškov racionalizirati prevoz tako, da se izkoristijo komparativne prednosti posameznega prevoznika, tako da avtobus nadomesti vlak v času manjšega povpraševanja po prevozu (sobote, nedelje, prazniki, izven konic),

vlak pa avtobusne linije, ki so vzporedne z železnico,

- s konkurenčno ponudbo in usklajenim voznim redom obeh prevoznikov prispevati k preusmerjanju potnikov iz osebne na javni prevoz.

■ S 1. septembrom 1996 je bila uvedena enotna vozovnica za vlak in avtobus. Ob uveljavljanju enotne vozovnice je prišlo tudi do spremembe cen prevozov. Vlak se je podražil, kar ni ugodno vplivalo na uvedbo vozovnice, avtobus pa se je nekoliko pocenil, še danes je nekoliko cenejši od ostalih avtobusnih prevoznikov, kar posebej občutijo potniki iz občine Mengeš. Železniški prevoz je za občane Mengša, vsaj železniška postaja Jarše-Mengeš, nekoliko odmaknjen, kar precej občanov Mengša pa uporablja železniško postajo Trzin.

■ Konec leta 1997 omenjena pogodba poteče in kakšni so rezultati? Cilji, izraženi v pogodbi, so se le delno uresničili.

■ Število potnikov na območju enotne vozovnice se ni povečalo (indeks 99,51). Osnovni cilj je bil povečati število potnikov v javnih prevoznih sredstvih. Kaže, da cena še ni konkurenčna osebnemu prevozu in tudi finančni rezultat obeh prevoznikov (SŽ, Kam-bus) ni ugoden.

■ Za uspešno nadaljevanje projekta Enotna vozovnica, ki je širšega družbenega pomena, je potrebno poleg zdajšnjih podpisnikov pogodbe tvorno vključiti (s finančno podporo) Ministrstvo za promet in zveze, Ministrstvo za okolje in prostor ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Občine od omenjenih ministrstev pričakujejo subvencioniranje javnih potniških prevozov (tako kot v večjih evropskih mestih), da bodo cene enotne vozovnice čim nižje in s tem dosežen osnovni cilj – preusmeritev osebne prometa na v vseh ozirih konkurenčnejši javni prevoz.

*Član Odbora Občine Mengeš
Srečko Hribar*

DOBROTA NE POZNA MEJA

MILADI NA RAZPOTJU

predavanje Andreja Balagiča
v Mengšu

■ Predavanje sem poslušala predvsem kot mama, ki želi razumeti svoje otroke. Njihovo razpotje je tudi moje razpotje: izbiramo različne poti, dobre in slabe, polne uspeha, pa tudi porazov. Kakršne koli že so, je prav, da se kot starši odločimo in gremo skupaj – z roko v roki, pripravljeni drug drugega razumeti, drug drugemu pomagati, tudi v stiski.

■ Med udeleženci je bilo premalo staršev odraščajočih otrok, več pa starih staršev. Seveda je prav, da tudi ti sodelujejo pri vzgoji, s svojo ljubeznijo, strpnostjo, razumevanjem in nasveti.

■ Zaupanje in pogovor sta tisti balzam, ki pomaga mlademu človeku, da svojo neizmerno energijo usmeri prav. Tudi iz stiske se mora naučiti česa pozitivnega – predvsem, kako jo premagati.

■ Mladi radi povedo, da jim veliko pomeni kakovost življenja in ne toliko materialne dobrine. Vemo pa, da je prav današnji čas tisti, ki je poln negotovosti. Družba mladih ne sprejme takih kot so, polnih idealov. Zato se zatekajo k mamilom, alkoholu, cigareti. To je najbolj preprosto "prilagajanje", pri tem pa izničijo svojo domišljijo. Odrasli tega bega na kriva pota še ne razumemo kot opozorilo, kot sporočilo.

■ Vzgajati bi jih morali predvsem starši v družini, s poudarkom, da je tudi mladostnik sam odgovoren za svoja dejanja. Pot do lastne soodgovornosti je težka, polna odpovedi. Vendar je treba vztrajati. Mlade moramo naučiti, da ne živijo le za trenutek užitka, da gre za življenje. Sicer bodo zašli v začarani krog, krog stiske, nezadovoljstva s samim seboj in vojne s tistimi, ki jih imajo najrajši. Prav v adventu, času pričakovanj, je primerno, da se v nas kaj spremeni. Prav je, da se najdemo v skupni sreči, sledimo otroškemu srcu, se bogatimo v medsebojnem doživljanju. Vsak trenutek, ki ga polagamo v mozaik življenja, naj bo strpen, poln razumevanja in ljubezni.

Bogdana Rženičnik

DOBROTA NE POZNA MEJA

Slovensko društvo Hospic

Pri Karitas Mengeš smo se odzvali vabilu Centra za socialno delo Domžale na predstavitev Slovenskega društva Hospic. Njegovo zgodovino in dejavnosti sta nam predstavili sodelavki društva gospe Tatjana Fink in Tatjana Žargi.

Prvotno je beseda hospic pomenila zavetišče, pribežališče. Romarska matrona Fabiola je že v 4. stoletju odprla vrata svojega doma pomoči potrebnim. V srednjem veku so bili to prostori, v katerih so dobili pomoč revni, bolni in pa pobožni romarji. Vodili so jih redovniki in redovnice. Hospici so bili mešanica gostiteljske hiše in bolnišnice, popotniki so prejeli hrano, zavetje do smrti ali dokler se niso odpočili, ozdraveli in nadaljevali poti.

V Angliji so začeli razvijati hospice za umirajoče že konec prejšnjega stoletja. Zamisel se je razmahnila po letu 1967, ko je v Londonu gospa Cecily Saunders ustanovila prvi sodobni hospic sv. Krištofa. Njegovo geslo je: "Dodajamo življenje dnevom, ne dneva življenju."

Spomladi 1992 je bila pri Škofijski Karitas Ljubljana ustanovljena skupina za spremljanje hudo bolnih in umirajočih. Julija 1995 se je preoblikovala v samostojno Slovensko društvo Hospic. Prireja predavanja, seminarje za svojce bolnikov, zagotavlja prostovoljce in zdravstveno osebje, individualno svetuje svojcem, organizira skupine za samopomoč za žalujoče, pomaga pri izdajanju literature s tega področja ter si prizadeva za odpravljanje tabujev in bolj človeški odnos do umiranja in žalovanja v družbi. Društvo se zavzema za izboljšanje kakovosti življenja umirajočega prav do zadnjega trenutka: lajša bolečine bolniku in mu daje psihološko, socialno in duhovno oporo. Smrti ne zavlačuje niti ne pospešuje. Pomaga oblikovati razmere, da bi čim več ljudi lahko umiralo tam, kjer si želijo umreti. Za bolnika in njegovo družino skrbijo zdravniki, medicinske sestre, fizioterapevti, delovni terapevti, socialni delavci, duhovniki in številni prostovoljci. Bolnikovi družini pomagajo med boleznijo in kasneje med žalovanjem.

Na predavanju smo slišali marsikaj o izobraževanju prostovoljcev, o delu z umirajočimi na njihovem lastnem domu. Bolnik mora biti še komunikativen in se mora strinjati s tako obliko pomoči. Sicer pa jo navadno poišče družina na predlog lečečega zdravnika. Prvi stik družine z dežurnima sestrama gospe Fink in gospe Žargi je navadno telefonski pogovor, s katerim ugotovijo potrebe družine in bolnika. Potem pride iz društva na bolnikov dom prostovoljec, ki skrbi za bolnika in pomaga njegovi družini. Delo članov društva je brezplačno. Redno sta zaposleni le omenjeni gospe. Na razpolago sta vse dni, razen sobote in nedelje. Društvo se financira iz donacij, sponzorstva, članarine in prostovoljnih prispevkov.

Minka Colnar

DOBROTA NE POZNA MEJA

Voščilo

*Ob letošnjem božiču želimo zlasti vsem bolnim,
invalidom, trpečim in osamljenim,
pa tudi našim dobrotnikom in zvestim
sodelavcem ter vsem občanom, da bi se božična
skrivnost globoko dotaknila Vašega srca.
Leto 1998 pa naj bo za Vas zdravo in uspešno.*

Župnijska Karitas Mengeš

Zahvala dobrotnicam

Kar poznam gospo Ivanko, je moje življenje bogatejše, lažje, lepše, srečnejše. Kajti gospa Ivanka zna poslušati, razume me in s svojim zgledom usmerja moje korake. Je močna žena, z izrednim notranjim bogastvom in polnostjo. Je tudi modra in ve, da je smiselno le življenje po evangeliju. Boga ljubi z vso predanostjo.

Rada ima tudi mene, to čutim, ker se mi posveča z vso skrbjo. Zato zasluži pohvalo kot dejavna članica mengeške Karitas. K njej prihajam z vsemi problemi, strahovi in stisko. Odhajam pomirjena. Spremlja me njen nasmeš.

Draga Ivica, hvala Ti za vse, kar mi daješ, pa tudi gospem Lužar, Kokalj, Guna in Kompare.

Katarina Ribič

KULTURA

ZA KNJIŽNE MOLJE

**Odlomek iz povesti iz turških časov iz Mengša
pisatelja Ivana Sivca**

Krvava grajska svatba

Res so še tistega dne z veliko muko pripeljali na mengeški grad srednje velik top ter ga postavili tik ob dvižna vrata – za obrambo proti Turkom. Pa tudi pet velikih sodov smodnika so varno spravili v spodnjo klet. Zataknilo pa se je pri podložnikih.

"Mi, graščak Friderik Mengeški, vam zapovedujemo, da se jutri zjutraj, ko vzide sonce, vsi zberete pred gradom na tlaki. S seboj prinesite orodje za popravilo gradu."

"Pha, kar sam naj ga popravlja – tisti svoj neumni grad!" je na glas bleknil nekdo, ki je stal zraven glasnika. Dva stražnika sta čvekača bliskovito zagrabila, birič pa mu jih je takoj naložil na pleča dvajset: deset po gospodarjevem ukazu, deset pa po svoji volji.

"Dokler ne dogradimo tabora okoli cerkve, ne bomo šli nikamor!" je dejal župan in se na široko postavil pred biriča Leopolda, češ daj, naloži jih še meni, če si upaš.

Leopold, ki je bil nekdanji, ko je bil župan še bližji grajskemu gospodu, tako rekoč njegov prijatelj, ni okleval niti trenutka. Naložil mu jih je krepkih deset čez pleča. Stražnika pa sta pazila, da je bila kazneni res izvršena.

"Jojmene!" so si zakrile oči ženske. "Župana tepejo. Tole se ne bo dobro končalo."

Župan je osramočen stopil med množico, stisnil pesti in zažugal proti gradu.

"Gospod Friderik, tokrat si šel čez rob! Prekledo dobro si boš še zapomnil današnji dan! Ne poznaš še Župana!" V njegovem glasu ni bilo nobenega spoštovanja več. Slišalo se je, kot bi preklinjal grajskega psa, ne pa gospoda Friderika.

Ko se je prebudilo naslednje jutro, še vse krmežljivo in zaspano, sta bila glasnik in birič spet v vasi.

"Mi, graščak Friderik Mengeški, vam oznanjamo, da spotoma, ko pridete na tlako, vrnete tudi orožje, ki smo vam ga razdelili."

Podložniki so se nemo spogledali. Graščak ni več čisto pri pravi. Še pred nekaj tedni, po turškem napadu, jim je orožje delil, da bi se lahko usak sam boril proti dednemu sovražniku, zdaj pa naenkrat zahteva orožje nazaj.

Jutranji poziv je bil seveda tudi ponovni opomin, da ne bi kdo manjkal na tlaki.

Res sta bobnar in birič prebudila prav vse podložne vasi, toda videti je bilo, kot bi se vsi tlačani zmenili, saj so skoraj vsi odšli na delo – k cerkvi!

"Če bomo tabor tudi vnaprej gradili vsi, ga bomo v štirinajstih dneh dokončali!" si je zadovoljno mel roke vikar Matej Stiški.

"Kdo bi si mislil, da so moji ljudje tako pridni."

"V vojakah vidijo dober zgled," je napeljal vodo na svoj mlin Sovdat. "Dobro pa je, da je tabor zgrajen do zime. Bomo usaj lahko mirno počivali, ko bo padel sneg."

Bilo je res nenavadno: na grad je odšlo na tlako le trinajst ljudi.

Graščak Friderik je pibal kot ris.

"Takoj v vas po tlačane! Privedite mi vse s silo sem gor. Če se bo kdo upiral, ga pobijte na tla. Tudi če se mu zgodi kaj bujšega, nič zato. Le glej, Leopold, da ne boš varčeval z udarci!"

Ob takih priložnostih se je birič čisto zgubil. Dobro se je zavedal, da je njegova služba povezana z graščakovo dobro voljo, v krvi pa je imel, da se je rad znašal nad neposlušnimi ljudmi.

In tako se je zgodilo, da so prišli birič in grajski stražniki kar k taboru ob cerkvi.

"Na grad! Na tlako! Kaj pa vam je naročil gospod graščak!" je besno vpil birič ter tako udrihal s svojim ostrim bičem po ljudeh, da se ga je marsikdo ustrašil in se je raje, da ne bi bil preveč tepen, nevoljno podal proti gradu.

"O, takole pa ne boš delal z mojimi ljudmi!" se mu je naproti postavil župan Zupan. "Grad je že utrjen in ne potrebuje veliko popravil, mi pa smo Turku noč in dan izpostavljeni. Mi in cerkev! Kar lepo reci grajskemu gospodu, da bomo tlako že opravili, a prav nič več, kot je zapisano v urbarjih. Dvanajst dni in pika! Enajst smo jih letos že naredili, dvanajsti pa je na vrsti preb božičem. In če nas bo takole priganjal, se bomo tudi za redne letne dajatave prej še pošteno pogovorili."

Birič je dvignil bič in silovito zamahnil.

Župan je udarec pričakoval, zato je bič spretno ujel v roko in ga potegnil k sebi. Z njim vred pa tudi biriča. Tako je Leopold padel pred župana na tla kot spodrezana trava. Čeprav se je takoj pobral, je bil pred vsemi navzočimi osramočen.

"Župan ima več moči v rokah kot Leopold v glavi!" so se rogali ljudje s strani.

"No, zdaj se pa vidi, koliko je kdo vreden. Da ga ni sram, Leopolda!"

"Samo na zunaj so močni, drugače pa so navadne reve!"

K županu sta priskočila dva stražnika, mu zvila roki na hrbet ter ga odpeljala z gradbišča. Ob tem so drugi hitro sprevideli, koliko je ura. S seboj so vzeli orodje, ki so ga potrebovali pri gradnji tabora ter se napotili proti hribu.

Ko so birič in stražnika videli, da množica vendarle gre na tlako na grad, so župana tik pod hribom spustili ter se raje posvetili pribhajajočim.

"Vi boste popravili dvižni most! Vi pa steno na zadnjem delu gradu! Ribnik pred vrtom je treba očistiti in poglobiti. Pa jarek pod dvižnim mostom tudi. Alo, hitro vsi na delo!"

Kljub temu, da jih je na tlako prišlo le nekaj ducatov, je grad v hipu oživel. Podložniki so se razdelili na vse strani in res je bilo videti kot v starih časih.

"Kje pa imajo orožje?" je vprašal graščak Friderik, ki je poleg oskerbnika Tilna tokrat osebno nadziral popravilo gradu.

"Nimajo ga s seboj. Spravljenega imajo doma!"

"Vsakomur posebej povej, naj ga prinesejo jutri in naslednjega dne, ko bom pobiral veliko pravdo. Orožje mora biti spravljen na gradu, ne po hišah in bajtah."

Tilen je graščakovo nalogo vestno opravil, toda kaj, ko se njegovo opozorilo spet ni prijelo.

Župan Lovrenc Zupan je tistega dne storil korak, ki bi ga malo v njegovi koži. Osebno je odšel k Blejcu, prav v tisto kajžo, kamor je zahajal njegov sin.

Kajža je bila res naduse uboga. Pravzaprav je bila bolj podobna pokritemu ognjišču kot pa biši. V njej je bil en sam prostor. Na sredini je bilo ognjišče, ob strani je bil prostor za lončeno posodo, na drugi pa je bilo nametane nekaj slame, ki jim je bila

KULTURA

za posteljo. V istem prostoru pa sta meketali tudi dve kozi.

"O, gospod župan, gospod župan!" se je ob prihodu od presenečenja zatresel Blejec, droben možic z živahnimi brki. "Kaj pa je vas prineslo pod našo uborno strebo?"

Rada se imata, so zazvenele v županovi glavi ženine besede. Rada že, rada, toda revščina, kot je ni nikjer več v Mengšu. Zato ni bilo čudno, da se je Marija toliko raje menila z županovim sinom.

Žalostna revščina, pa tudi čudna ljubezenska zveza! Tako si je mislil župan, na glas pa je rekel:

"Kako pa to, da niste odšli na tlako, oče Blejec?" Pomenljivo ga je premeril od nog do glave in dodal: "Ali niste slišali graščakovega razglasa?"

Gradnja tabora okoli mengeške cerkve
Vinko Železnikar

Knjiga Ivana Sivca

KRVAVA GRAJSKA SVATBA –

poučno, prijetno in napeto branje za zdajšnje in poznejše mengeške rodove! Ne bi smela manjkati v nobenem mengeškem domu! Z dvanajstimi ličnimi ilustracijami akademskega slikarja Vinka Železnikarja!

Knjigo naročite po telefonu 738 642 ali 041 68 94 94.

Takoj vam jo dostavimo na dom.

Za Mengšane po 2.500 SIT,
za druge pa po 2.960 SIT.

KULTURA

Liparjev večer

V kulturnem domu je 5. decembra izzvenel koncert, ki so ga ob 85-letnici rojstva Petra Liparja ml. organizirali Moški komorni zbor, Mengeški Zvon in MPZ Svoboda Mengeš.

Na koncertu so sodelovali: APZ France Prešeren Kranj, MoKZ Kranj, MePZ Iskra Kranj, MoKZ Mengeški Zvon, MePZ KD Svoboda in ZPZ Dupljanke Naklo. Prireditev je povezoval Janez Dolinar.

Prireditev je finančno podprla Občina Mengeš. Prireditelji se zahvaljujejo podjetju ETI d.d., SVIT Kamnik za lične spominske izdelke in firmi MI AMIGO za podporo pri organizaciji.

Prav posebna zahvala pa gre gospodu Petru Krušniku za domiselno izvedbo scene in cvetličarki Marjeti Suštar za okrasitev odra.

Ob koncu koncerta je približno 200 obiskovalcev zadovoljno zapuščalo prireditev, saj so se nastopajoči zbori maksimalno potrudili, da so opus Petra Liparja ml. odpeli na najvišji možni kvalitetni ravni.

Koncert je bil pripravljen tudi 12. decembra v Gimnaziji Kranj. Tako je Liparjev večer prvič prerasel v projekt sodelovanja kulture med občinama Kranj in Mengeš. To pa sta kraja delovanja in življenja Petra Liparja ml.

Jože Vabtar

Knjižnica Domžale

Knjižnico Domžale v enem dnevu obiše od 350 do 400 bralcev. Vsak dan si izposodijo od 800 do 100 enot knjižničnega gradiva, predvsem knjige. Približno polovica teh knjig je otroških, polovica pa je namenjena odraslim bralcem.

Poleg izposoje knjižničnega gradiva imajo uporabniki možnost prebrati v časopisni čitalnici revije in časopise, dnevno časopisje, tednike in strokovne revije. Naročeni so na 200 naslovov revij in časopisov.

Bralci imajo tudi možnost iskanja po katalogih drugih knjižnic in po drugih bazah podatkov, ki so dostopne preko Cobiss/Opaca. V ta namen imamo poseben terminal.

Knjižnica Domžale je že dve leti vključena v kooperativni bibliografski sistem Cobiss. Lokalni katalog knjižnice je tako dostopen vsem knjižnicam in njihovim uporabnikom, ki imajo dostop do Cobiss/Opaca, dostopen pa je tudi preko Interneta. Po enem letu smo si pridobili licenco za kreiranje novih zapisov in tako postali aktivni člani sistema in prispevajo v skupno bazo kataložne zapise.

V letošnjem letu smo do novembra inventarizirali 5600 enot knjižničnega gradiva.

Knjižnica Domžale je po številu članov na drugem mestu v državi. Po količini knjižnega gradiva pa je v spodnji polovici splošno izobraževalnih knjižnic, kar kaže na njen slab finančni položaj. Knjižnica Domžale je med tednom odprta od 7. do 19. ure, v soboto pa v dopoldanskem času.

■ Knjižnica Domžale je s spremembo Zakona o lokalni samoupravi postala javna večobčinska knjižnica za občine Domžale, Lukovica, Moravče in Mengeš.

■ Oktobra letos smo v Knjižnici Domžale pričeli izposojati gradivo z novim računalniškim programom Cobiss/Izposoja, katerega je kreiral Izum iz Maribora. Knjižnično gradivo smo v programu Cobiss obdelovali že od leta 1996.

■ Hkrati s spremembo načina izposoje smo vodili še zamenjavo članskih izkaznic. Te so enotne za vse enote naše knjižnice in so opremljene s črtno kodo. Izdeluje jih Papir Radeče.

■ Pomemben projekt pri širjenju knjižnične mreže smo opravili že v letu 1996 (nakup in izdelava mobilne knjižnice skupaj z Matično knjižnico Kamnik), vendar pa je v svoji stvarnosti zaživel šele letos.

■ Mobilna knjižnica vozi na območju občine Lukovica in se ustavlja vsakih 14 dni v 15 krajih občine (Prevoje, Šentvid, Sp. Koseze, Gradišče, Lukovica, Krajno Brdo, Vrh, Vošče, Blagovica, Krašnja, Zlato Polje, Češnjice, Šentožbolt, Trojane,

Zg. Loke, Rafolče). Obisk knjižnice je velik, saj jo je v prvi polovici obiskalo preko 2000 bralcev, ki si je izposodilo 6450 enot knjižničnega gradiva.

■ V Knjižnici Domžale vršimo korak tudi v svetu komunikacij. Z letošnjim letom smo uporabnikom naše knjižnice omogočili preko Opac-a in Interneta v najrazličnejše baze podatkov. Knjižničarji smo izdelali svojo predstavitevno stran na Internetu, kjer njegove obiskovalce sproti obveščamo o dogajanju v knjižnici.

■ Letos smo precej časa posvetili tudi izobraževanju kadrov. Gre za oblike permanentnega izobraževanja, ki vključujejo pridobivanje dodatnih znanj s področij knjižničarstva, računalništva, stikov z javnostmi in bralne kulture. Kot osrednja srednje velika javna knjižnica si moramo permanentno prizadevati za čim kvalitetnejše delo tako na področju obdelave gradiva kot tudi dela z uporabniki. Trenutno imamo dve bibliotekarki, ki sta si pridobili strokovno licenco za izdelavo katalogov v vzajemno bazo Cobib.

■ V letošnjem letu smo organizirali kopico prireditev za otroke in odrasle in tako še dodatno promovirali našo knjižnico. Med najbolj odmevnimi so bili etnološki večeri, kjer smo gostili Dušico Kunaver, Ljubo Jenče, goste iz Prekmurja in Bele krajine, predstavili izdelovanje idrijske čipke in lecta...

■ Posebno pozornost smo posvetili zdaj že tradicionalnemu dnevu knjige (23. april) in dnevu knjižnice (26. november) kot spomin na leto 1986, ko je bila na ta dan odprta nova knjižnica na Ljubljanski 58.

■ Popularna so pri nas tudi potopisna predavanja, s katerimi smo obšli domala že ves svet.

■ Poleg uspehov je seveda tudi nekaj problemov:

- pomanjkanje prostora (knjižnica je brez skladišča!);
- omejena obremenjenost stropov (niso armirani); v sodelovanju z Zavodom za gradbeništvo Slovenije nameravamo v letu 1998 ponovno izdelati statični izračun obremenjenosti stropa; po neuradnih ocenah je strop neprimeren;
- naša želja je pridobiti prostore v prizidku, ki pa so last krajevne skupnosti;
- neustreznost prostorov je očitna tudi v podružnicah Mengeš in Moravče (načrti za razširitev v omenjenih občinah obstajajo);
- kadrovska podzaposlenost (trenutno 10 zaposlenih strokovnih delavcev);
- kadrovski problem bi delno rešili z dogovorom dveh sosednjih občin, da bi za svoji enoti zaposlili obe skupaj enega strokovnega delavca.

Marjan Gujtman, ravnatelj

Mladinski oddelek Knjižnice Domžale

■ Mladinski oddelek knjižnice Domžale že dolgo ni več samo prostor, kamor si pridejo otroci in mladina izposodit knjige, ampak je tudi kraj, kjer se vedno dogaja kaj zanimivega.

■ Redne oblike bibliopedagoškega dela so: ure pravljic, vrtec na obisku in razred na obisku. Ure pravljic potekajo dvakrat tedensko, otroci prisluhnejo pravljici in jo navadno na različne načine tudi nadgradijo. V maju pravljíčne urice zaključimo z razstavo likovnih stvaritev otrok in krajšo prireditvijo. Vrtec na obisku je organiziran obisk skupine iz vrtca, ki jim na igriv in primeren način predstavimo knjigo in knjižnico. Razred na obisku pa je organiziran obisk razreda v knjižnici, najpogostejši so obiski petih in šestih razredov osnovnih šol. Spoznavanje knjižnice vodimo tudi s pomočjo priročnika Blazno resno o knjigah in knjižnicah, ki je nastal v naši knjižnici in za katerega sta avtorja letos prejela republiško nagrado Kalanovega sklada.

■ Izvajamo še obliko dejavnosti, to je Miškin vrtiček, tu se prepleta več vsebin, pravljice, pesmice, risanje, oblikovanje ... Občasno prirejamo tudi lutkovne predstave in ustvarjalne delavnice. Te obiščujejo tudi otroci, ki sicer niso obiskovalci naše knjižnice, torej pridejo do knjižnice po posredni poti.

■ Otroke in starše spodbujamo k branju z rednimi mesečnimi razstavami, s knjižno uganko meseca in s sestavljanjem lestvice najljubših knjig. Poleg teh rednih

oblik dela z mladimi bralci sodelujemo tudi pri različnih projektih, tako npr. pri Mednarodnem knjižnem kvizu, ki ga je letos reševalo rekordno število otrok, in sicer kar 523. Izžrebali smo štirideset reševalcev in jih popeljali na literarno obarvan izlet. Jeseni pa smo se lotili tudi projekta Predšolska bralna značka, vodi ga naša

knjižnica v povezavi z vrtci, ki so se odločili sodelovati. Odziv je nad vsemi pričakovanji. Seveda pa smo slavnostno proslavili tudi slovenske dneve knjige, saj smo pripravili kar štiri večje prireditve, nastop pesnice Neže Maurer in klovnese Eve Škofič Maurer tudi v naših enotah, to je v Lukovici, Mengšu in Moravčah. Sedaj nas čaka še Veseli december. Božično vzdušje nam bo pričarala razstava likovnih del učencev slikarske šole Vere Terstenjak-Jovičič z božično tematiko, lutke in obiski Božička pri urah pravljic. Francoski pisatelj in učitelj Daniel Pennac v knjigi Čudežno potovanje pravi: "Majhen otrok čuti željo po zgodbah. Starši so prvi otrokovi romanopisci, svet izumljajo zanj, ko mu pripovedujejo pravljice." Otrok uživa ob pravljici za lahko noč in ta obred primerja Pennac z molitvijo. Zato mora biti knjižnica tista ustanova, ki vabi starše in otroke, da vstopijo v čaroben svet knjig.

KMETIJSKI NASVETI

PREDELAVA MESA - klanje

Na podeželju, zlasti pa na kmetijah, ki vzrejajo prašiče, je bila nekoč priprava kolin pravi družinski praznik. Čeprav to danes v okolici Ljubljane na kmetijah skoraj ni več v navadi, pa večina gospodinjstev v zimski sezoni meso prašičev, ki jih vzredijo doma ali kupijo, in v zadnjem času tudi večje količine govejega mesa, predelajo v mesne izdelke. Če iz kvalitetne zdrave živali naredimo slabe ali nekvalitetne izdelke, si naredimo veliko gospodarsko škodo in si nenazadnje lahko ogrozimo tudi zdravje. Kako do zdravih in kvalitetnih izdelkov?

PRAVILNA PREHRANA

Mesec dni pred zakolom prašiča prenehamo pitati z raznimi pomijami, sirotko, prevelikimi količinami koruze. Takšno meso ni primerno za predelavo, ker je slanina mehka, mazava, aroma takega mesa je slabša. V intenzivnih rejah, kjer pitajo prašiče s krmno mešanico, te vsebujejo 50 do 70% ječmena, kar vpliva na kvaliteto in trdoto slanine. Tudi na kmetijah, kjer je pitanje manj intenzivno z okopavinami, priporočamo, da živalim vsaj v zadnjem obdobju pitanja dodajate ječmen. Tako kot ostalim živalim tudi prašičem dodajamo mineralne mešanice kot Kostomin, Pravinin... Na kmetijah je navada, da se prašiči pitajo na višjo težo ravno zaradi priprave suhomesnatih izdelkov.

KAKOVOST PRAŠIČEV

Čim debelejša je hrbtna slanina, tem manjši je delež mesa v polovici. Mesnati prašiči imajo 25 % trupa v zadnjem delu, mastni pa le 15 %.

POST

Večer pred zakolom prašiču damo samo vodo, da bodo prebavila ob zakolu čim bolj prazna, vendar pa post, daljši od 16 ur, lahko negativno vpliva na kvaliteto mesa zaradi stresa.

STRES

Imenujemo stanje, ko je porušeno fiziološko stanje v organizmu. Nadledvična žleza izloča večje količine hormona adrenalin, ki spodbudi razgradnjo glikogena v mišicah v mlečno kislino, ki povzroči prezgodnje zakisanje mišic. Ker je temperatura telesa 35 do 42°C, postane tako meso blede, mehko, vodeno v belih mišicah (stegno, hrbet) in temno, čvrsto, suho v rdečih mišicah (vrat, pleče). Vsa opravila pred izkrvavitvijo (nakladanje, razkladanje, prevoz) naj bodo čim bolj humana in kratka.

VETERINARSKI PREGLED

Nekatere kužne bolezni se iz živali prenašajo tudi na človeka. Veterinarsko sanitarni pregled živali ob zakolu je nujen, če je meso teh živali namenjeno javni prodaji (kmečkemu turizmu, gostilni...) ali če ob zakolu sumimo v zdravje živali. Ob taki priliki vam svetujemo, da se obrnete najvni veterinarski zavod, da bo pregledal žival in vzel vzorec za Trihinelo. Ne razmišljajte, kaj bi storili v dilemi, vaše življenje je pomembnejše. S pregledi živali in nato izdelkov želimo preprečiti prenos kužnih bolezni (antraks, salmoneloza, bruceloza, rdečica, ikričavost, trihineloza) in zajedalcev (garje, uši, gliste).

PRAVILEN ZAKOL

Žival na hitro omamimo z udarcem po čelu, modernjši način je s strelnim nabojem. V manjših obratih uporabljajo električne klešče. Nato klavec prereže vratne žile, po možnosti vene, po kateri se kri vrača nazaj v srce. Pri tem naj z nožem ne sune predaleč, da ostane srce nepoškodovano, da žival čim bolj izkrvavi. Meso, ki ni dobro izkrvavljeno, je temno, z nadpovprečno vsebnostjo krvi, ki je kot beljakovina podvržena zelo hitremu kvaru. Tako meso ni za predelavo in tudi rok obstojnosti v zamrzovalniku je omejen, porabimo ga v roku dveh mesecev.

ODIRANJE KOŽE

Na našem območju prašiču oderejo kožo na posebnem stojalu "stol za klanje", pred

tem pa odstranijo rep, glavo, kremplje, ki jih pri nas "mavžamo", tako da vse dele omočimo, natremo s kolofonijo in polijemo z vrelo vodo in nato s topim delom očistimo ščetine. Nato se odere slanina "špeh", ki ga pustimo na koži, ali pa ga obesimo, da se čim bolj ohladi. Nato prašiča dvignemo in odstranim vse notranje organe, nakar prašiča razpolovimo, odstranimo prekrvavljene in nečiste dele in polovici operemo pod prho mrzle vode.

HLAJENJE

Želimo, da je meso v 24 urah po zakolu ohlajeno na 0 do 6 °C. Takšna temperatura je potrebna za pravilno oblikovanje kosov in rezanje mesa za izdelke. Ker pa nam na kmetijah vreme ni vedno naklonjeno, prašiča lahko ohladimo do okoliške temperature in ga nato razkosamo na večje glavne kose ali ga razkosamo na večje dele takoj po klanju. Če je možno, zakol na kmetiji opravite v čim bolj mrzlih dneh. Če se vam klavec lahko prilagodi, klanje živali predstavite na ugodno vreme. Mnogi kmetje ne koljejo ob polni luni, dežju, toplih dnevih.

Meso za zamrzovanje in izdelke se mora ohladiti, delno pozoriti. Glede na to, da ste v glavnem zaključili s kolinami, vas bomo v naslednji številki opozorili na nekatere napake pri predelavi mesa.

Marta Kos, dipl. ing.

*Vsem kmetom na območju
Občine Mengeš ter vsem, ki se s
pridelovanjem brane ukvarjate
predvsem takrat, ko pride na
krožnik:*

*Blagoslovljene božične
praznike in srečno,
zdravo ter uspešno novo
leto vam voščiva
Anton Jagodic, ing. in
Marta Kos, dipl. ing.,
vaša svetovalca za
kmetijstvo in dopolnilne
dejavnosti na kmetijah.*

Znanja ni nikoli preveč!

■ Zaradi vedno večjih novosti na področju poljedelstva smo se v Kmetijsko svetovalni službi Komenda odločili, da pripravimo tečaj iz poljedelstva I., ki je potekal po vnaprejšnjih prijavah, na lokaciji KDZ Komenda, ob petkih, in sicer: 7.11., 14.11., 21.11., 28.11., 12.12. 1997 od 9. ure dopoldan do približno 12. ure. Udeleženci so prisluhnili vrhunskim strokovnjakom s področja poljedelstva v Sloveniji.

■ Obravnavali smo sledeča izbrana poglavja iz poljedelstva:

1. Tla: obdelava zemlje, ohranjanje rodovitnosti tal, kolobar, obdelava tal, gnojenje in apnenje in še marsikaj.

2. Kmetijska mehanizacija: pogonski stroji, trendi, razvoj, novosti pri obdelavi tal, škropljenju, obdelavi in negi, sušenju, skladiščenju, varnost pri delu. Ekonomika pridelave poljščin.

3. Tehnologije pridelave (piso) in izbira najustreznejših sort poljščin: krompirja, koruze, pšenice, ječmena triticala, ovs, ajde...

4. Varstvo pred pleveli in škodljivci: osnovni principi (škoda, varnost uporabe), tehnika varstva (naprave, šobe, pritisk, napake), varstvo žit, krompirja, koruze...

5. Zaključek predavanja: pisni test, izdaja potrdila o opravljenem tečaju in predavanje: Tudi to je Amerika (nove tehnologije, zanimivosti, potopisno predavanje).

■ Predavatelji so bili: KIS: Z. Čergan, P. Dolničar, IPH Žalec: A. Simončič, KSS: J. Benec, I. Bantan, O. Oblak, A. Ogorelec, Novartis: I. Hafner, Fertil: J. Povšič.

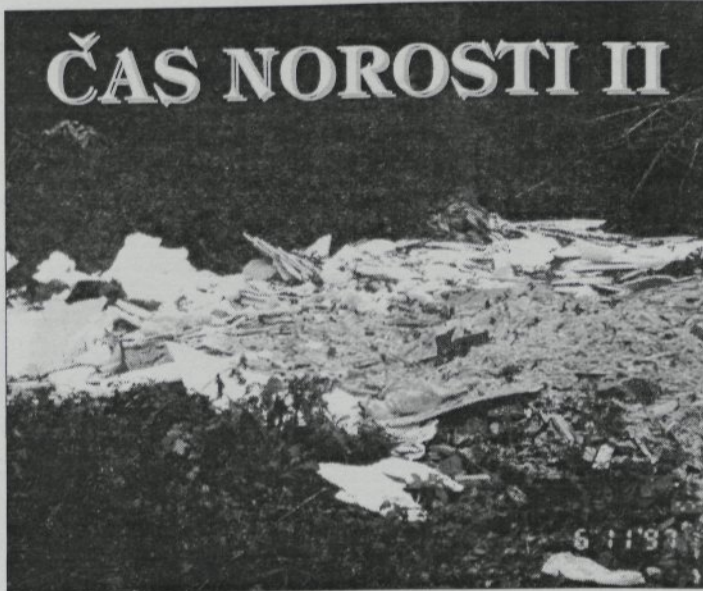
■ Vsi udeleženci so dobili potrdilo o opravljenem tečaju.

Anton Jagodic, ing.

Foto: A. Jagodic
Tečaja so se udeležili tudi naši kmetje.

ČAS NOROSTI II

Jesen se počasi poslavlja, narava se umirja in preureja svoje sile za novo pomlad. Nekako smo si odihnili in pripravili svoja bivališča za čas, ko se bomo posvetili sami sebi, svojim bližnjim. Vedno potrebujemo svežino svojega bivalnega okolja, nove stvari potrebujejo svoje mesto ob nas in okoli nas. V naši naravi je, da se naša čut za lepo dograjuje in kar je bilo še včeraj lepo in nepogrešljivo, je danes že nepotrebna navlaka, saj smo vendar "ljudje sodobnega časa" in ne zbiralci stare krame. Torej, proč z odpadki...

In ko tako doma urejamo svojo sobo, hišo, dvorišče, vrt, ulico, trg... nam vedno nekaj ostane. V delavnicah nam ostaja zmeraj več odpadkov, kajti sodobna tehnologija je zmeraj bolj razvejana in hkrati specializirana, potreba po "več, bolje in najnovejše" pa se stopnjuje. Pri prenavljanju hiše se pojavljajo zmeraj boljši in zmeraj bolj "naravni materiali", stari, nezdravi pa morajo proč. Stari avtomobili ali pa samo njegovi posamezni ostanki, morajo izza drvarnice, ki jo bomo prav tako sesuli, da bomo naredili nov prizidek za "ta mlade". Na vrtu morajo biti drevesa in grmovje obstriženi vsaj dvakrat na leto, da bo naša ulica zmagala kot najlepša, centralno ogrevanje pa nam poganja olje, kompostnik smrdi in privablja muhe, tako da z vejevjem in odpadlim listjem nimamo kam. In ob "romantičnih" večerih, ko nam hormoni začno premikati možgane in je lepa sosedka v enakem psihofizičnem stanju, stisnemo v žep sredstva za zaščito pri delu iz sto-percentnega lateksa, zavojček ali dva paloma robčkov, buteljko polsladkega vina za moč in da se družini nekako opravičimo, tudi črno vrečo pozabljenih smeti, češ, peljem smeti stran.

V zatonu rumeno-rdeče-rjavih otenkov se gozd odpravlja na počitek. Letos nas je pošteno obdaril s kostanjem, želodom. Saj tega je več kot toče, porečemo, ko se odpravimo v gozd po vseh mogočih opravkih. Toda letošnja jesen se odlikuje še po drugem presežniku. Če bi se pojavil na ulici novinar in bi vas vprašal, kaj vam pomeni gozd, sem prepričan, da bi večina odgovorov opevala svežo vodo, zrak, kisik, pa oddih, trimčarski podvig ali romantičen sprehod in še mnogo drugih stereotipov, ki malodane diše po preteklem načinu materialnega razmišljanja, ki se nikakor noče umakniti iz naših glav. Vsi nekaj samo pričakujemo od gozda, od sočloveka in nenazadnje od države. Malokdaj nam pride na misel, kaj bomo pa mi pustili zanamcem in okolju, v katerega se bodo rodili. Mnogi, ki nam je opazovanje in nenehno spremljanje dogajanja v gozdu tudi poklic, ki nam ga skoraj vsi prislovično zavidajo, opažamo močno povečano "divje odlaganje" ostankov človeške materialne zasvojenosti. Ne

znam si pojasniti, kaj žene posameznika, da se odloči za tako absurdno dejanje. Le katera temna sila obsede človeški um, da odvrže vse, česar ne potrebuje več, nazaj v svojo zibel in zatočišče pred hudo uro in v vsaki žalosti. Nedvomno je res, da se bodo prav vsi materiali, ki jih pobereмо in izločimo iz prvin te Zemlje, povrnili nazaj vanjo, pa naj mi to hočemo ali ne. Ostaja samo vprašanje, čez koliko časa se bo to

zgodilo. Narave načeloma ne skrbi časovna dimenzija, skrbeti je pričelo samo človeški rod, ker se v svojem kratkem veku samozavedanja okoli njega prehitro nabira njegovo lastno prekletstvo – odpadki. Prav nič nam ne koristijo pometene ulice in brezhibno dvorišče, saj s prelaganjem ostankov nekaj sto metrov naprej problema ne bomo rešili. "Spredaj uj, zadaj fuj!" se je nedolgo nazaj slišalo iz ust naših babic.

Stari avtomobili po obronkih, na pomožnih lesnih skladiščih – "holzplacih", po jarkih in v potokih nas bodo opominjali še nadaljnjih 10 do 20 let. Z ostanki gradnje kaj radi zavažamo jarke ob gozdnih cestah, mokrišča in manjše vodotoke, ne pomislimo pa na kapeljne in žabji rod, ki nam je bil v otroških letih v poduk in kratek čas. Bujno zaraščeni gozdni rob ni nikakršna estetska napaka, da bi potreboval dodatno olepšanje s polnimi polivinilastimi vrečami. Gotovo se ne boste več ustavili tam, kjer ste ob zadnjem sprehodu pustili nerabno kramo, gnijoče odpadke z vrta ali pa celo ostanke domačega praznika kolin. Gotovo je res, da se v zadnjem času stopnjuje problem organiziranega in strokovnega dela z našimi odpadki. Vsi vneto prikimavamo, da potrebujemo smetišče, samo na "našem pa ne". Išče mo sto ekozenih razlogov in opravičil na zborih občanov v petek zvečer ob skupnem iskanju lokacije za novo smetišče, v soboto dopoldne pa za cesto ob gozdni rob odložimo vse, kar bi nam kazilo naš estetski čut.

Skoraj vsi, ki kadar koli opazijo ta greh sodobne družbe, so ogorčeni, čeprav nekateri samo za nekaj minut. Nekakšna otožnost in brezup me preveva ob vseh velikih besedah o nevemkakšni ekološki zavesti, spodletava pa nam tam, kjer se ta vrsta filozofije začne, v našem vrtu, na dvorišču, travniku, v gozdu. Osebnostno mislim, da nima noben sanitarno-komunalni predpis, noben komunalni nadzornik in nobena kazenska določba pravega učinka, če bomo sami sebe za taka dejanja opravičevali in potem s svojim molkom podpirali tudi druge, pa čeprav nas bodo zasipali in zastrupljali z vsem mogočim. Če te ugotovitve abstrahiramo v jeziku neprizadete logike kritiziranja tretje osebe, si lahko priznamo, da izrivamo z obličja te Zemlje navsezadnje sami sebe.

gozdar Miha

Tradicionalna

"Vesela jesen" 1997

■ Prebivalci krajevne skupnosti Vrhpolje smo znani po tem, da veliko damo na kulturno delovanje v svojem kraju. Rezultat tega je cela paleta prireditev vse leto. Na posameznih medsebojnih srečanjih smo začutili željo, da bi to bogastvo, ki ga ohranjamo, podarili najširšemu krogu ljudi.

■ Gasilsko društvo Vrhpolje pod pokroviteljstvom Občine Moravče je v soboto 22. novembra 1997 ob 19. uri v Gasilskem domu (dvorani) Vrhpolje, priredilo VII. vrhpoljsko veselo jesen. Ta prireditev je bila že sedma po vrsti, ki postaja že tradicionalna prireditev za Vrhpolje, občino Moravče in ostale kraje. Udeležba je bila številčna, v nabito polni dvorani in odru nastopajočih ansamblov. Kljub slabemu jesenskemu vremenu je bila udeležba dobra, za kar gre javna pohvala organizatorjema Janezu Mihelčiču in Pavletu Barliču, plakatiranju in javnim občilom (radio). Na prireditvi so nastopali znani ansambli Francija Zemeta, ansambel Svetlin, ansambel Vrhovec, Duo Sonček in Franc Flere. Vsi nastopajoči so bili nagrajeni z aplavzom v dvorani, za njihovo petje in glasbo. Kot vsako leto je bilo letos žrebanje vstopnic z lepimi nagradami. Žreb je opravila komisija: Pavel Barlič, Janez Mihelčič in dvanajstletna učenka Špela Peterka, glavna nagrada oz. dobitnik je "zlata ogrlica". Po končani prireditvi je bila zabava z živo glasbo ansambla Svetlin iz Spodnjega Tuštanja, pozno v noč.

■ Prireditve so finančno podprli: Občina Moravče, Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale, M-market Moravče, Martnik prevoznišvo Ljubljana Stožice, Kam-bus Kamik, Gostilna pri Mostnarju Krtina, Cestno podjetje Ljubljana, Natura, Dušan Grošelj Domžale, Ivan Jurkošek Domžale, Dušan Štupar Lukovica, Napredek Domžale, Avtoprevoznišvo in TGM Lukovica, Gostišče Rok Krtina, Lavaco d.o.o. Ljubljana, Peter Korošec Domžale, Termit Domžale, Tiskarna Emil Kiselak Turnše in drugi. Hvala vsem, ki ste finančno ali drugače omogočili kulturno prireditev VII. Vrhpoljsko veselo jesen. Hvala povezovalcema programa Iči in Matevžu, vsem nastopajočim in drugim.

■ Na svidenje na VIII. prireditvi Vrhpoljska vesela jesen 1998.

Upokojenec Jože Novak

Kjer blestijo Andi

● **S** pristopom v alpinistično šolo se mi je odprl nekoliko drugačen svet. Sprva sem imel vse skupaj samo za hobi in šport, vendar je alpinizem še veliko več. Vsako potovanje, vsak vzpon na goro je zgodba zase, ki nikoli ne preide v pozabo. Vedno znova sem si želel spoznati gore, ki so višje, še bolj oddaljene in bolj nedostopne. Poleg evropskih sem si želel spoznati gore še nekje drugje. Večkrat sem razmišljal o Južni Ameriki in pri njej je tudi ostalo. Porazdelili smo si delo in organizacija odpravo je stekla. Po raznih zapletih je končno prišel tudi dan odhoda. Težave pa so nastale tik pred odhodom, ko smo ostali brez šoferja, ki bi nas moral odpeljati v Benetke na letališče. Po neskončnem iskanju voznika, nam ga je zadnji trenutek le uspelo dobiti. Zaplet pa se je ponovil še na carini. Čakalna doba za prehod je bila predolga tako, da smo rajši odšli na drugega, kjer pa so nas italijanski cariniki pregledali do potankosti. Na letališče smo prišli pet minut pred odhodom letala, kjer so nas že nestrpnost čakali še člani domžalskega odseka. Pot nas je vodila preko Amsterdama v Peru. Štirinajsturni let je hitro mineval. Pogled na džunglo in na verigo Andov ob sončnem zahodu je bil čudovit. Po pristanku v Limi smo z avtobusom nadeljevali pot proti severu v štiristi kilometrov oddaljeno naše izhodiščno mesto Huaraz. Počitka po dvodnevnem potovanju skorajda ni bilo, saj smo si vsi želeli najprej ogledati mesto. Za razliko od Lime so tukaj ljudje zelo prijazni in skromni. Nekajdnevno bivanje v Huarazu mi je že dodobra umirilo napetost in skrbi od potovanja

● **Z**a klimatizacijo smo si izbrali ne preveč zahteven 5752 m visoki Pisco. Pot do baznega tabora je bila zaradi

● nahrbtnikov, ki so presegali težo tridesetih kilogramov in višine, ki je še nismo bili vajeni, zelo mučna. Naslednji dan je eden od članov hudo zbolel za višinsko boleznijo, ostali pa smo občutili le glavobol. Vreme je bilo slabo, padlo je celo nekaj novega snega. Kljub temu je nekaj članov zgodaj zjutraj odšlo na goro in so se proti večeru utrujeni vrnili z vrha.

● **N**a Pisco sem se odpravil še sam s članico našega odseka. Po prečenu ledeniške morene se je izza gora začelo daniti. Gore naokrog so ob zori rdeče zažarele. Kmalu sva dosegla mejo snega, ki je precej višja kot v naših Alpah. Z vzponom sva hitro napredovala in po dobrih petih urah dosegla vrh. V kristalno čistem ozračju so z ostrimi potezami oblikovane in s soncem obsijane visoke gore oddajale odsev v vsej okolici. Po eni uri sva morala sončni vrh zapustiti in se vrniti do baznega tabora. Proti Piscu sva odšla še enkrat, tokrat sva imela v mislih preplezati južno steno. Ponoči v taboru ena je bila noč zelo hladna tako, da se mi je na spalni vreči nabralo ivje. Ledenik pod steno je bil razpokan zato sva se morala navezati, težave pa so se začele že na začetku smeri. Sneg je bil še mehak in nepredelan. Po prvem neuspelem vstopu sva se morala umakniti malo na levo v poledeneli žleb. Dobrih šestdeset metrov je plezanje potekalo po lepo zamrznjenem ledu, nato pa zopet cel sneg. Gazenje do pasu v šestdesetstopinjski naklonini je bilo za deklet preveč, zato se je malo pod vrhom odločila, da se vrne. Sam sem nadeljeval vzpon po še večji naklonini. Tik pred koncem se je nad mano nagnil petinosemdesetstopinski skok. Skala je bila krušljiva in sneg je bil odstopljen od podlage. Lažji prehod

P O T O P I S

sem iskal najprej na desni, a me je zaustavil mehak snežni zamet na navpični steni, nato še na levi, kjer sem naletel na previsno gmoto. Torej sem izbral sredino in po puhli tanki ledeni skorji, ki je prekrivala krušljivo skalo, preplezal preko roba vrh stene. Za trenutek sem se oddahnil in se po drugi strani vrnil nazaj do šotora. Utrujen od napornega dne sem zvečer hitro zaspal.

Klimatizacija mi je dobro uspela. Glavobol je izginil in zopet se mi je vračal apetit. Zadovoljna sva se vrnila v Huaraz in presenečena onemela ob pogledu na bolne prijatelje, ki so kar v vrsti dežurali pred straniščem. Nekaj prostih dni v mestu je zelo hitro minilo še posebej zabavno je bilo ob večerih v Tambu (majhno zabavišče), kjer je vedno kakšna skupina igrala njihovo narodno glasbo. Na eni izmed teh zabav sem spoznal tudi svojo sedanjo ženo Gloria. Čeprav sva imela veliko težav z jezikom sva se kar dobro razumela.

Prijateljem se je stanje izboljševalo zelo počasi, zato sva morala na naslednji vrh sama. Na mestni tržnici sva si nakupila vse potrebno in se zjutraj s polnimi nahrbtniki vkrcala v manjši kombi enega izmed tamkajšnjih prevoznikov. Po kakih štirih urah zelo slabe makadamske ceste naju je odpeljal na preko štiri tisoč metrov visoko planoto, od koder sva pot nadaljevala peš. Hoja do baznega tabora je potekala po zame do sedaj najlepši dolini, dolini Paron: ledeniško jezero turkizno modre barve z živo oranžnim obrežjem, obdano s petimi šesttisočaki mi je dajalo občutek neskončno lepe narave. Za cilj sva izbrala najlepšega izmed njih 6025 m visoki Artesonraju. Do tabora dve sem ta vrh piramidaste oblike lahko ves čas občudoval. Šotor sva postavila na snežišču ob jugozahodni steni. Velik serak pod vrhom se je močno nagibal nad strmim pobočjem gore, zato sva morala zaradi varnosti vzpon začeti ponoči. Ob pol treh zjutraj sva bila pripravljena: noč je bila mirna in brez oblaka. Nešteto zvezd nama je iskriko dovolj svetlobe. Tišino je kalil le rahel piš vetra in škripanje ledu

izpod ostrih derez. Poiskala sva najprimernejši prehod čez razpoke in si pod steno s stiskom roke zaželela srečo. Med vzpenjanjem po ledeni strmini je tišino prekinilo nekaj mojih kletvic, saj se mi je nepričakovano, v najbolj neugodnem trenutku, na enem izmed cepinov zlomila konica. Z lepega lednega plezanja sem se moral umakniti nekoliko desno v mehak sneg, kar je še otežilo vzpon. Termoter na uri je kazal dvajset stopinj pod ničlo. Začelo se je daniti in vrhove okoliških hribov so že obiskali prvi sončni žarki. Smer sva nadaljevala mimo ogromnega seraka prek roba na že s soncem obsijano jugovzhodno stran gore. Z vzhajanjem sonca se je večala tudi moč vetra. Močan sunkovit snežni veter mi je zamedel vse odprtine. Vidljivost je postala zelo slaba, gaz v snegu pa je za nama sproti izginevala. Vedel sem, da pred nama ni več kakšnih večjih tehničnih težav, tudi smer je bila logična, zato sva nadaljevala. Vreme se je izboljšalo šele proti vrhu. Veter je slabel in kmalu izginil. Premagovala sva še zadnje težave in končno prišla na vrhu. Ob pogledu na Cordillero sem pozabil na vse tegobe. Nebo je bilo jasno. S snegom in ledom prekriti vrhovi z vsemogočnim pragozdom reke Amazonke v ozadju, ki se je razprostiral v neskončnost proti vzhodu, je okolici dajal edinstven čar. Na žalost časa za ogledovanje na takem vrhu ni ravno veliko, nakar sva na hitro naredila nekaj posnetkov in se vrnila.

Tiste dni so se v Huarazu vrstile številne kulturne prireditve za njihov največje praznik "rojstvo države". Na glavni paradi so sodelovali policisti, gasilci, študenti pa tudi čistilci čevljev, kmetje in delavci. Po enem tednu praznikov se je bližal tudi konec mojega potovanja. Za zadnji dan sva se z Glorio namenila ogledati še kakšno izmed dolin. Izposodila sva si motor in se odpeljala v dolino največje gore te inkovske države Huascarana. Okrog njega kroži legenda, ki govori, da je gora dobila ime po močnem vojevniku Huascarju ki je bil na vso moč zaljubljen v princeso Huendz. Ker nista bila iz istega kraljestva je bila njuna ljubezen prepovedana. Sestajala sta na skrivaj, vendar ta sreča ni trajala dolgo. Huendznov oče je to ljubezen opazil in ju obsodil. Ločena ju je pustil v samoti toliko časa, da bi od lakote in mraza umrla. Bogovi so vse to videli in se ju usmilili. Dekletove solze so se spremenile v prelepo dvojno jezero Llanganuco, onadva pa sta tako spremenjena v gori Huascarana in Huandoz za vedno ostala skupaj. Na jezeru se še vedno ob vsaki mladi luni Huendz prebudi in če dobro pogledamo, se na vodni gladini vidi, kako si češe svoje zlatorumene lase.

Dolina Ulte je v primerjavi z drugimi zelo mirna in malo obiskana. vzdolž nje pelje dolga in prašna makadamska cesta, ki se proti koncu kot kača zavita začne vzpenjati na 5200 m visoki prelaz. Šeststo kubični motor je zaradi višine začel

izgubljeni svojo moč in proti vrhu tako oslabeled, da je potreboval celo najino pomoč. Skozi ozek prelaz se ja na drugo stran vzdlož reke razprostirala dolina Potaka. Utrujena od vožnje sva za kratek čas počakala na jasi med dvema jezeroma. Edinstven primerek narave, ki se je tukaj malo poigrala. Prvo jezero zelenkasto rjavo obarvano in kalno, drugo pa le nekaj metro oddaljeno ledeniško kristalno čisto, modre barve. Barva obeh pa se zaradi spreminjajočega se kota sončnih žarkov ves čas spreminja. Ob cesti, ki je vodila vse nižje v dolino so bile le osamljene kmetije, kjer ne poznajo ne elektrike ne mehanizacije, pa vendar imajo vsak košček zemlje skrbno obdelan. Časa nama je že začelo primanjkovati in sva se morala v neki majhni vasi Chacas že obrniti. Primanjkovalo pa nama je tudi bencina, zato sva poiskala še črpalko. Kar nekajkrat sva jo obkrožila in le s težavo našla, saj sva bila vajana malo drugačnih. Majhna baraka brez reklamne table, le s kredo napisanim sporočilom na vratih "GASOLINA", kjer nama je prijazen možak rezervoar napolnil kar z navadnim vedrom. K sreči je motor še deloval, saj sem imel zvečer že rezerviran avtobus za Limo.

Med čakanjem na letalo sem v mislih premleval vtise dežele, ki ima tako kruto zgodovino in tako bogato kul-

turo. Dežela, ki jo je politika privedla v revščino in, ki se le s težavo vzpenja.

Ob pomisleku na gore, pa se mi zopet prebudijo želje, da bi spet obiskal. Ti simboli narave, ki so porasli v višave, zato da bi jo krasili, so v meni utrdili trdnost in odločnost, ter prebudili občutek svobode in miru.

Najina potovanja pa se s tem še niso končala! V okviru Planinskega društva bova v letu 1998 (točneje konec februarja) Marjan Malus in Gloria Luna še enkrat odpotovala v Južno Ameriko. Najin glavni namen je obiskati zgornje porečje reke AMAZONKE, ter na tem področju, ki je pri nas še večinoma neznano, spoznati njeno zgodovino in kulturo. Potovanju se bosta pridružila še Matej Pajnič in Sonja Bokalič.

Na voljo pa sta še dve letalski karti, zato se lahko še kdo pridruži in se javi na telefon 739-053 (Marjan ali Gloria). Stroški potovanja so nekje 2600 dolarjev na osebo. **Ob tej priložnosti bi se zahvalila še Občini Mengeš, predvsem županu, ki najin projekt podpira in pa še vsem ostalim sponzorjem, ki so kar koli prispevali za ta projekt, njihova imena pa bodo objavljena v eni izmed prihodnjih številčk Mengšana.**

Marjan Malus

BALINARSKÉ NOVICE

Čeprav je sezona igranja na prostem že končana, imamo tekmovanja in turnirje še kar naprej, in sicer v pokritih prostorih.

Tako se je naša ekipa v novembru udeležila turnirja, kjer je sodelovalo 24 ekip. Skozi kvalifikacije so se uvrstili v finale, kjer so igralci Štefan Kovač st, Štefan Kovač ml., Janez Koželj in Jože Šuštaršič osvojili drugo mesto.

■ Rezultati finala:

Mengeš : KU – BU Vodice
11 : 7
Mengeš : Domžale
11 : 3
Mengeš : Mengos 1
11 : 2
Mengeš : Huje
3 : 13

1. mesto: Huje
2. mesto: Mengeš
3. mesto: Mengos 1
4. mesto: KU – BU Vodice

■ Naj dodam, da ekipa Huje igra v super ligi. Torej lep uspeh naših balinarjev.

■ V novem klubskem prostoru smo organizirali klubsko prvenstvo v šahu. Prijavilo se je 17 šahistov. Vodi ga član športne komisije Ludvik Mikola. Igrajo po principu "vsak z vsakim". Tekmovanje bo zaključeno 12. decembra, rezultate boste izvedeli v naslednji številki Mengšana. Za prva tri mesta smo pripravili pokale, za vse ostale pa manjšo zakusko.

Vsem članom sekcije, njihovim svojcem in simpatizerjem ter našim sponzorjem, želim veliko sreče, zdravja ter poslovnih uspehov v letu 1998.

Marjan Tomazin, predsednik BS

Vse meritve opravljamo na dirkališču na Grobniku pri Reki.

Torej bi lahko rekel, da se je taktika hujšanja poplačala?

Več kot to. Ponovno smo osvojili naslov državnega prvaka.

Kako bo z avtomobilom in ekipo v prihodnjem letu? Ali ostaneta ista?

Ekipo je enaka že vseh šest let in ni razlogov, da bi se spreminjala. Avto bo verjetno še isti. V vsakem primeru pa bom ostal zvest BMW-ju. Ob tem bi se še zahvalil za podporo svojim sponzorjem: *Tehnounion avto, Maxi-market, Plamtex, Lema, Alf šport in Colmar.*

Načrti za prihodnje leto?

Ponovitev naslova prvaka državnega prvenstva in s tem največje priznanje v domačem prvenstvu, osvojitve zlate čelade.

Čisto za konec še kratek komentar o odločitvi FIA, da odvzame Schumacherju vse točke v letošnjem prvenstvu formule 1!

Kazen je precej kruta. Lahko, da je tudi malo sporna. Vendar je res, da voznja, kakršno je pokazal Schumacher, ni za avtomobilске dirke in pelje v kaos. Sicer pa, naj si s tem vprašanjem belijo glave tisti, ki so za to odgovorni. Jaz se bom raje posvetil vprašanju, kako biti še hitrejši.

Prav imaš! Hvala za pogovor.

Uvodni članek ene izmed avtomobilističnih revij v naslednjih petih letih: "Mišel Zupančič postal prvak evropskega prvenstva (srednjeevropske cone)." Ne verjamete?

Mišel se nasmehne in pravi: "Se bom potrudil!"

Nič še ni izgubljeno.

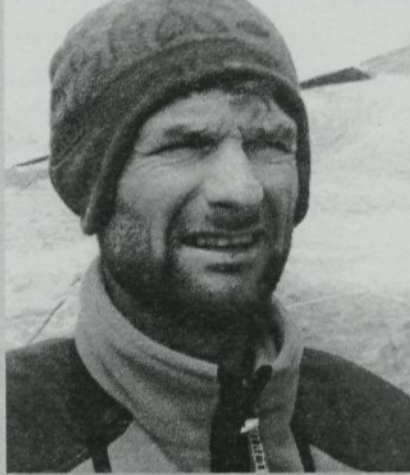
Urban Demšar

**Kolesarsko društvo Mengeš
želi vsem občanom vesel božič in
srečno ter zdravo novo leto,
zato – vsi na kolo za zdravo telo!**

Drama na Nuptseju

**Janez Jeglič
nekaj dni pred usodnim vzponom.**

V sredo ob 20.30 uri sta se s Himalaje vrnila slovenska alpinista Tomaž Humar in Marjan Kovač, žal pa je za vedno ostal na Nuptseju Janez Jeglič.

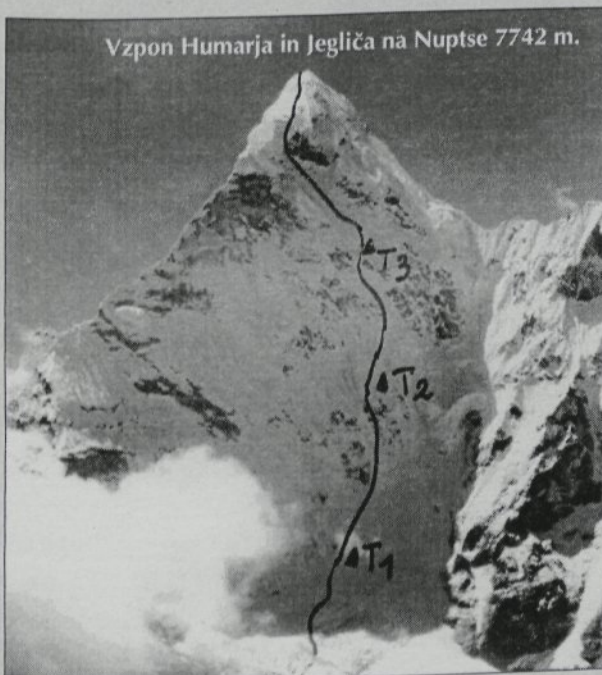
Mešana odprava Pumori-Nuptse je odpotovala v Nepal 10. septembra. Šest dni kasneje so iz letališča v Lukli odšli proti Kumbuju. Po manjših aklimatizacijskih turah so 24. septembra pod Pumorijem postavili bazni tabor (5400 m). Med 27.9. in 1.10.1997 so Tomaž Humar, Janez Jeglič in Carlos Carsolio preplezali novo smer na Vzhodni Lobuče (6119 m). Zaradi smrtne nesreče treh Slovakov in skrajno naporega reševanja četrtega, ki so ga spravili v dolino, je odprava prvenstveno smer opustila, nakar so Humar, Kovač, Jeglič, Berčič in Kokalj po dveh dneh plezanja po normalni smeri 15.10. ob 10. uri dopoldne dosegli 7165 m visoki vrh Pumorija. Vse dni je bilo na obeh gorah slabo vreme.

Kamniška odprava je v glavnem izpolnila svoj načrt in odšla proti domu, Humar, Jeglič in Kovač pa so ostali v bazi. Od 19. do 25.10. je snežilo in vse druge odprave so zapustile Kambu in odšle proti Katmanduju.

V nedeljo, 26. oktobra so vsi trije zapustili bazo in odšli pod vznožje 5200 m zahodne stene Nuptseja. Zaradi zdravstvenih težav se je Kovač vrnil, Jeglič in Humar pa sta ob 6. uri zjutraj 27. oktobra vstopila. Po zelo težkem ledeniku sta dosegla kuloar pod ledenim odlomom in na višini 5900 m postavila šotor (T1). Noč je bila vetrovna. Naslednje jutro sta v slabem vremenu nadaljevala šele ob 11. uri in si na plazovitem pobočju na 6300 m v ledeniški razpoki uredila bivak. Zjutraj, 29.10. sta odkopala zasuti šotor in do 15.30 plezala po kombinirani ledeno-skalni steni. Tri ure sta potrebovala za gradnjo majhne snežne poličke, kjer sta na višini 6700 m preživela vetrovno in plazovito noč. Čez noč je v bazi padlo 20 cm snega. Humarju in Jegliču je polomilo in natrgalo šotor, nato sta ga odkopala in ves 30. oktober v njem počakala. 31. oktobra sta se odločila, da morata vrh doseči v enem poskusu. Vstala sta ob enih ponoči, plezati začela ob štirih zjutraj in ob osmi uri sta prvič poklicala bazo, ko sta si na 7100 m vzela kratek počitek. Zaradi mraza nista čutila nog. Po ledu, snegu in skalah sta do višine 7500 m in ure 11.30 še plezala skupaj, Jeglič je očitno plezal hitreje, zato sta se dogovorila, da plezata do 14. ure, da bi lahko ušla prihajajočemu poslabšanju vremena in hudim posledicam za zdravje. Jeglič je skrajni zahodni vrh Nuptseja (7742 m) dosegel ob 13. uri in počakal Humarja, a tik pred srečanjem je odšel

Š P O R T

proti še nedoseženemu zahodnemu vrhu Nuptseja. Humar se je napotil za njim in ob 14.15 uri prišel do konca Jegličevih stopinj, kjer ga je čakala narobe obrnjena in prižgana radijska postaja. Pregledoval je vse strani, a Jegliča je očitno presenetil sunek viharja in ga vrgel čez več kot dva kilometra visoko jugozahodno steno. Poklical je bazo in pol ure pozneje v obupnem stanju in vremenu pričel sestopati po isti smeri, ki sta jo pred slabo uro skupaj preplezala. Brez hrane in pijače je do noči dosegel 6700 m, do polnoči v snegu iskal šotor, izpraznil baterijo, nakar mu je še sveča vžgala uhajajoči plin in požar mu je uničil šotor. Do konca obupan se je zbudil šele ob 11. uri 1. novembra in ob 12.15 uri nadaljeval sestop. Po radijski zvezi ga je bodril ves Solu Kumbu (dežela šerp), dosegel je rob serakov, v kuloarju ga je zadel manjši podor ledu in z ranami po glavi in telesu se je ob 17. uri privlekel na rob vznožnega ledenika. Brez luči je ob 1.00 ponoči 2. novembra pričakal Marjana Kovača in dva Poljaka, ki so mu prišli na pomoč. Ob 7. uri so dosegli bazo, kjer so ga pričakali ameriški zdravniki. Iz Lobuč, kjer je obveščevalno-reševalna točka, je 3.11. telefoniral domov, nato pa so ga zaradi pomrznjenih prstov na nogah nosači nosili do Namče bazarj, od tam do Lukle pa konj, nakar je 6.11. odletel v Katmandu.

Janez Jeglič je bil eden najboljših slovenskih alpinistov. V zadnjih letih je v lednih plezanjih v francoskem Caurchevelu dosegel izjemne uspehe. V Himalaji je preplezal težko steno Bogiratija, bil pa je tudi na vrhu Mt. Everesta. V Patagoniji ima kar šest prvenstvenih smeri, dvakrat je preplezal steno El Capitano, žal pa je za tako izkušenega alpinista zadnji vzpon zahodna stena Nuptseja.

Dare Božič

Š P O R T

Naporen december za mengeške skakalce

V pričakovanju zimske sezone smo skakalci SSK Servis Debevc Mengeš pošteno zavihali rokave. December bo kar prekratek za izvedbo vseh načrtov, ki smo si jih zadali. Že pretekli mesec smo začeli s prenovo skakalnic pod Gobavico; zgraditi bo treba odskočne mize, pripraviti varna doskočišča in izteke, zgraditi sodniški stolp itd. Ko bo vse to urejeno in bo zapadel prvi sneg, pa se začne intenzivni trening za uspešne nastope na tekmovanjih.

Tudi za prepoznavnost kluba smo poskrbeli. Poleg bund in kap smo poskrbeli za lepe koledarje, ki bodo krasili marsikateri dom ali poslovni prostor v Mengšu. V tem mesecu pa bomo sklicali redno letno skupščino, da bo tudi po pravni poti delovanje kluba potrjeno od članov in tudi širše skupnosti.

Priredili smo tudi spoznavno srečanje s sponzorji v gostišču Zlata kaplja – Pavovec v Radomljah. Tako smo se želeli vsem, ki so nam v preteklem letu nesebično pomagali, iskreno zahvaliti. Razgnili pa smo tudi načrte in želje za naprej. Bilo je zares prijetno, žal pa smo pogrešali gospoda župana, ki je bil v tujini.

Ker pa so mladi tekmovalci neučakani in so si želeli čim prejšnjega stika s snegom, smo jih odpeljali na Krvavec, kjer je bila narava radodarna s snežno opojnostjo.

Smočarsko skakalni klub Servis Debevc Mengeš sklicuje redno letno skupščino, ki bo 23. decembra ob 20. uri v klubskih prostorih. Vsi člani vabljeni.

Jože Trplan

Predsednik kluba predaja g. Debevcu skupinsko fotografijo naših mladih skakalcev.

Smučarsko Skakalni Klub Mengeš

Vsem svojim članom, občanom Mengša, svojim donatorjem in sponzorjem in vsem privržencem našega športa želimo vesele božične praznike in srečno novo leto 1998.

Rodil se je MK MENGO 28

Ker večina občank in občanov ne ve točno, kako in kaj se je dogajalo z nogometom zadnjo sezono, sem kot predsednik kluba dolžan podati nekatera dejstva in dogodke, ki so se zgodili.

Avgusta 1996 je takratno vodstvo prišlo v javnost s pozivom na odprti sestanek simpatizerjev NK Mengeš. Člani takratnega upravnega odbora so predlagali zamenjavo vodstva, z obrazložitvijo, da tako ne gre več naprej. Glavni vzrok je bil seveda denar, saj ga v tem rangu tekmovanja ogromno potrebujemo. Tako je v klub pristopilo nekaj ljudi, ki smo bili pripravljene delati v nogometu. To se je uradno zgodilo v oktobru na občnem zboru NK.

V tem času so naše ekipe že nastopale v ligah, saj se prvenstvo začne že konec avgusta (mlajši in starejši dečki v MNZ Ljubljana, člani pa v 3. ligi SNL). Stanje na lestvicah ni bilo rožnato, saj je članska ekipa šele v petem kolu zabeležila prvo točko. Nov veter v klubu pa je takrat med igralci pomenil veliko spremembo v motiviranosti. Za to gre največja zasluga trenerju Stojanu Plešincu, ki je v tistem trenutku s svojo avtoriteto odločilno vplival na igralce. Dosegli smo nekaj dobrih rezultatov in prezimili na meji obstanka v ligi.

Med zimskim odmorom pa je bila pred upravo velika naloga, saj je bilo potrebno zagotoviti denar za poravnavo obveznosti do NZS in igralcev, ki so večinoma še izhajale iz časov 2. SNL. Poudariti moram, da je imel NK samo v jesenskem delu za več kot milijon tolarjev tekmovalnih stroškov, ki smo jih s pomočjo naših zvestih SPONZORJEV poravnali, za ostale stvari, kot je oprema, pa ni ostal niti tolar.

Kljub težavam smo spomladanski del začeli dobro in si že pet kol pred koncem zagotovili obstanek v 3. SNL. Dejstvu, da smo celo prvenstvo odigrali le s 15 igralci, je velik uspeh, za katerega pa so najzaslužnejši igralci sami.

Ne smemo pozabiti tudi na uspehe naših najmlajših. Mlajši dečki so se borili v okviru svojih možnosti, saj so bili v svoji kategoriji med najmlajšimi. Precej drugače je bilo pri starejših dečkih, ki so se celo prvenstvo borili za vrh in nas navduševali z zelo lepimi igrami. Za vse to je gotovo najbolj zaslužen njihov trener Nedeljko Topič, ki je s svojim odnosom do dela ustvaril disciplino v igri in stkal številne prijateljske vezi med njim in otoki.

Tako smo prišli do konca sezone in tudi do bistva našega problema - DENARJA. Proračunski denar smo dobivali po drobtinah in še to precej okrnjenega od prvotnih števil, ki naj bi bile namenjene NK. Res je, da dobi nogomet v občini po številkah največ denarja, če pa te delimo z minimalnim proračunom kluba, ki je potreben za normalno delovanje in obstoj, pa pridemo na skromnih 20 %.

Menim, da smo za kraj naredili veliko dobrega, ga dostojno predstavljali po vsej Sloveniji, v goste so k nam prihajali številni ljudje, ki bodo ravno zaradi nogometa vedeli povedati stavek ali dva več o našem Mengšu, na katerega smo vsi ponosni. Mi v klubu smo bili razočarani.

Prihodnost je bila zatemnjena, zato smo se odločili oddati pravico nastopanja v 3. SNL klubu, ki je ta izziv pripravljen sprejeti. Dogovor smo sklenili z NK Komendo, ki je prevzela vzdrževanje igrišča in poravnala obveznost do NZS, ki izhaja še iz prejšnjih sezon. Eden od vzrokov prenehanja nastopanja je tudi ta, da je NZS za novo sezono zahtevala od klubov, da nastopajo s štirimi mlajšimi selekcijami, katere pa v klubu ni bilo mogoče organizirati. Tako je bil narejen carski rez in rodil se je NK MENGO 28.

Da ne bi nogomet čisto zamrl, smo imeli oktobra ustanovni sestanek kluba Mengo 28, ki nadaljuje tradicijo nogometa v Mengšu. Odločili smo se, da bomo vse sile usmerili v delo z mladimi - v klubu jih je registriranih okoli 60. Tako smo se že dogovorili z nogometno šolo Braneta Oblaka, ki jo vodi g. Jakopič, saj imajo strokovno izdelane programe s samimi odličnimi trenerji. Po programu naj bi naše ekipe sodelovale na nekaterih turnirjih (5. in 6. januar '98 Celovec, 2. in 3. turnirji Nike v Mengšu in 28. in 29. junij '98 mednarodni turnir v Mengšu in Ljubljani).

Če smo letos Mengeš predstavljali po Sloveniji, bomo v letu 1998 to počeli tudi v tujini in če odmislimo še pripombo, da so igrali samo tujci, potem res ne vidim opravičila za tak odnos do nogometa, ki je nenazadnje le najbolj pomembna postranska stvar na svetu, po katerem se tako radi zgleujemo.

Na koncu bi se rad v imenu kluba še enkrat zahvalil vsem, ki ste nam na kakršen koli način pomagali, vas povabil k nadaljnjemu sodelovanju in vam v božično-novoletnem času zaželel vesel božič ter zdravo, uspešno in srečno novo leto 1998.

Aleš Janežič

ZASEBNA SPECIALISTIČNA ORDINACIJA PEDIATRIJE

Prim. SLAVKO POPADIČ dr. med.
pediater - kardiolog

TRZIN • Mengeška 48a

Cenjenim strankam
priporočam naročanje in informacije
po telefonu 713 478.

Zgodba o trinajstih slabih in treh dobrih fantih (in dekletih) v Občinskem svetu Občine Mengeš

Nekako v stilu Optimista, katerega je vzela lanska pozna pomlad, je član Občinskega sveta Občine Mengeš F. Guna, v prejšnji številki Mengšana zapisal, da v Občinskem svetu obstaja državna koalicija – pri tem si seveda predstavljamo koalicijo med LDS, SLS in DeSUS-om ter pokaral vse tiste svetnike, ki niso člani svetniške skupine SKD, da ne delajo v dobro naše Občine in onemogočajo "dobra dela" svetnikov iz vrst SKD.

V zvezi z omenjenimi trditvami pojasnjujemo, da LDS Mengeš ni v koaliciji z nobeno stranko v Občini Mengeš. Pri delu Občinskega sveta predlagamo in podpiramo vse, kar je po našem prepričanju dobro za Mengeš, Loko, Topole in Dobeno, seveda tudi na podlagi pripravljenih gradiv, katere predhodno v celoti preučimo. Pri svojem delu nikoli nismo in ne bomo bežali pred soodgovornostjo za dobra in slaba dela Občinskega sveta.

Svoj mandat razumemo kot zaupanje volivcev, da poslanstvo opravimo v skladu s svojim prepričanjem in znanjem, ne pa z blatenjem konkurence.

Peter Gubenc ml.
vodja svetniške skupine LDS Mengeš

Prosim najditelja očal
z diptrijo v rdečem etuiju,
ki sem jih izgubila 19. oktobra '97
v bližini balin igrišča
oz. na poti na otroško igrišče,
da se oglasi na tel. 738 515.

OBVESTILO o novih znakih za alarmiranje

Občanke in občane občine Mengeš obveščamo, da se z letom 1998 začnejo uporabljati novi znaki za alarmiranje prebivalstva ob naravnih in drugih nesrečah. V primerjavi s prejšnjim je nov sistem alarmiranja poenostavljen, saj obsega samo tri znake, preizkus siren pa se bo izvajal samo še prvo soboto v mesecu ob 12.00 uri.

Novi znaki se uveljavljajo na podlagi "Uredbe o organizaciji in delovanju sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja" (Ur. list RS št. 45/97).

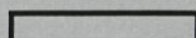
Odbor za zaščito in reševanje

Znaki za alarmiranje:

Opozorilo za nevarnost
120 sek. (enoličen zvok)

Preplah oziroma neposredna nevarnost
60 sek. (zavijajoč zvok)

Prenehanje nevarnosti*
30 sek. (enoličen zvok)

*Zvok za prenehanje nevarnosti se uporablja tudi za preizkus siren!

Z željo,
da vam bo lepo in
toplo v vašem domu,
in da bi vas cvetje vse
leto ratzveseljevalo,
vam želim
srečen Božič in
prijetno novo leto
1998.

Avtoprevoznništvo in vrtnarstvo
HUBAT

salon
Pramen

Stara pot 1, Mengeš
Tel: 061 738 755

Vsem strankam
se zahvaljujemo
za zaupanje in se
priporočamo
v letu 1998
ter vam želimo
vesele božične
praznike in srečno
novo leto.

NAŠI PESNIKI IN PISATELJI

IZREKI

Iz življenja – za življenje

II.

Če je človek poln samega sebe,
mu zmanjka prostora za druge in
tako ostane sam.

Če nekomu postavljaš pravila,
se jih moraš najprej sam držati!

Če ti nekdo, ki te poslušša, ne oporeka,
to še ne pomeni, da ti tudi verjame.

Hinavci bi morali imeti namesto glave
valj, na njem pa vsaka dva centimetra
narisan drugačen obraz.

Nekateri vse življenje iščejo napake –
pri drugih seveda, za iskanje lastnih
jim vedno zmanjka časa.

Kdor preprostost enači s primitivnostjo
in ljubezen s seksom,
se bo moral še veliko naučiti.

Dosti bolj ubog je tisti,
ki nima komu darovati, od tistega,
ki ni nikoli obdarovan.

Vrednost darila je (naj bo!) iskrenost ob
obdarovanju in ne njegova cena!

Darilo je nekaj, kar se daje iz želje,
ne iz obveznosti!

Tudi to se zgodi,
da ob tem, ko nekomu stisnemo roko,
da bi mu voščili ob praznikih,
predno utegnemo kaj reči,
zaslišimo: "Hvala enako!"

Pravijo, da ljubezen greje svet,
mar je zato na svetu čedalje bolj mráz?

Danica Blejc

A k t u a l n o :

**LASTNIKI STANOVANJ!
STE ŽE VPISALI SVOJO LASTNINO
V ZEMLJIŠKO KNJIGO?**

Informacije o postopkih in izvedba vpisa:

MIAMM d.o.o., Mengeš:

0609 646 645

TAPIS TRADE d.o.o., Ljubljana

0609 624 130

- ◆ *gradbena dela*
- ◆ *zaključna dela v gradbeništvu*
- ◆ *vodovodne instalacije*
- ◆ *izposoja rušilnih kladiv*

**OBNOVA KOPALNIC, SANITARIJ,
STANOVANJSKIH IN POSLOVNIH PROSTOROV**

**Tomaž Prelovšek s.p.
Zadružniška ul. 36
1234 Mengeš**

**tel./fax.: 061 / 738 - 522
mobitel: 0609 / 630 - 232**

Kozmetični studio

Nina

Vam sporočam:

Živite zdravo, prilagodite si
svojo telesno težo!

Zmanjšanje apetita vam
zagotavljamo z aurikulo in
Tui-na terapijo, svetujemo zdrave
prehrabene navade!

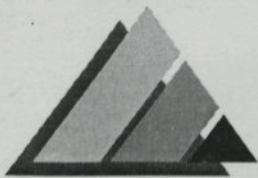
NE TRPITE BOLEČIN! Nudimo vam terapije glavobolov, migren,
lumbarga, lumbagoišialgije, drugih bolečin v hrbtenici, ramenih,
rokah in nogah s kitajsko Tui-na terapijo.

CENITE SVOJE ŽIVLJENJE, DUHA IN TELO! Zagotovite si svoj
termin za Tui-na sprostitevno, managersko ali zdravilno masažo.

POLEG TEGA VAM NUDIMO:

- nege obraza in dekolteja z kozmetiko MATIS in MARBERT,
- izjemno učinkovito štirifazno proticelitno nego,
- depilacije po sistemu HAIRAWAY,
- izdelovanje umetnih nohtov,
- sončenje v solariju ERGOLINE.

Moste 89F (pri Komendi) • Tel.: 061 841 538

NAPREDEK
DOMŽALE

Trgovina ZARJA

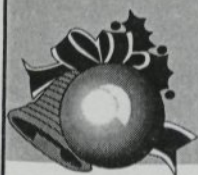
Slovenska cesta 30, Mengeš, tel.: 061/737-044

Delovni čas: od 8. do 19. ure, sobota od 7.30 do 13. ure

Največja izbira spodnjega perila v Mengšu

- ✱ za vso družino
- ✱ priznane blagovne znamke:
Lisca, Skinny,
Wonderbra, Playtex,
Cacharel, Selina, Komet...
- ✱ UGODNO ženske pižame
že za 3.400 SIT

**Želimo Vam vesele praznike
in srečno novo leto 1998**

Da bo Vaše praznovanje čimbolj prijetno, smo v
Napredkovih živilskih trgovinah za Vas pripravili:

PRAZNIČNO AKCIJO
od 15. do 31. decembra

SUPER CENE:

Pivo Pils 0.5 ploč. Union	103.-	150.80	Majoneza Hellmans 650g	498.-	722.70
Pivo Union 0.33 ploč. Union	93.-	115.40	Pralni prašek Persil 3,6 PVC	889.-	1230.00
Pivo Pils 0.5 stek. Union	100.-	127.20	Darilni set Hay Lek	627.-	747.00
Polnjene olive 650g Eta	509.-	785.00	Nogav. Sensation Polzela	222.00	307.50
Vino Laški riz. 0.75 KK Ptuj	319.40	399.00	in še 24 posebej označenih izdelkov po akcijskih cenah.		

trgovina z darili • **GAJA** • trgovina z darili

knjigovodske in računovodske storitve

**VSEM OBČANOM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČNO IN ZDRAVO LETO 1998.**

OPEL **V DOMŽALAH**

avtotehna VIS in KOSEC d.o.o.

SALON LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE, Tel.: 061 71 60 92

SERVIS KAMNIŠKA 19, DOMŽALE, Telefon: 061 / 71 53 33

KREDIT - TOM + 5%
LEASING
MENJAVA STARO ZA NOVO

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

IN SREČNO NOVO LETO 1998

OPEL **moj naslednji avto**

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom

Krakovska 4b, DOMŽALE

Tel: 061 716 454, fax: 061 713 288

Prodajni center Latkova vas

Latkova vas 84, PREBOLD

Tel.: 063 702 250, fax: 063 702 251

Franšizing: Siporex - SAM

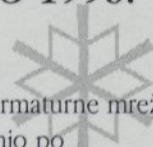
SAK d.o.o., KISOVEC

Tel.: 0601 71 182

**VSEM NAŠIM KUPCEM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1998!**

**SPOŠTOVANI KUPEC!
AKCIJSKE CENE V DECEMBRU!**

NUDIMO VAM vse vrste gradbenih materialov: opečne izdelke, kritine, schiedel dimnike, železo in armaturne mreže, stavbno pohištvo, parket, hidro in termo izolacije, zidarko orodje in drugo potrebno za gradnjo po

POSEBNIH AKCIJSKIH CENAH V DECEMBRU. Pričakujemo vas vsak dan od 7. - 19. ure, ob sobotah od 7. - 13. ure.

HVALA ZA ZAUPANJE.

**Za vse lastnike
in ljubitelje malih živali.**

VET.AM. d.o.o.

AMBULANTA ZA MALE ŽIVALI

Slomškova 30, Domžale, Rodica

Telefon: 714 247

RODICA

Odrpto ob ponedeljkih do petkih

od 10. - 17. ure.

Ob sobotah od 9. - 12. ure.

**ZA VAŠ
OBISK SE
PRIPOROČAMO!**

CELJE

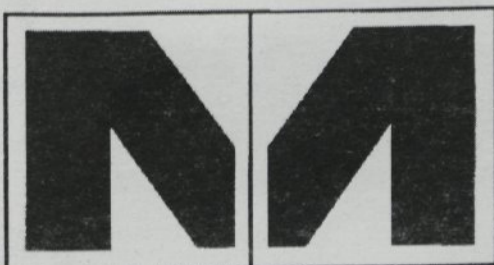
LJUBLJANA

DOMŽALE

 **AVTOSERVIS
GREGORC** d.o.o.

**Vsem
poslovnim partnerjem
ter občankam in občanom
občine Mengeš želim
srečen božič in uspešno
novo leto 1998.**

AVTOSERVIS GREGORC

Trgoavto Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3

061 737 785, 0609 648 422

VSE ZA ZIMSKI ČAS:

SNEŽNE VERIGE WEISSENFELS	od 6.240 SIT dalje
AKUMULATORSKI POLNILCI BOSCH, POKO	od 5.608 SIT dalje
Preizkuševalec kisline akumulatorja	samo 671 SIT
Preizkuševalec tekočine hladilnika	samo 671 SIT
BRISALCI ZA VETROBRANSKA STEKLA	par od 1.194 SIT d.
Dodatne STOP LUČI	od 1.440 SIT dalje
Pretočna prostostoječa črpalka za tekočine	samo 10.920 SIT
AGREGATI za pranje vozil, traktorjev, itd.	od 31.318 SIT dalje
Tekočina proti zmrzovanju za pranje stekel 1l	od 438 SIT dalje
AUTO TEPIHI - univerzalni	od 2.112 SIT dalje
SOBNA KOLESKA - VIVA DIGITAL	od 32.160 SIT dalje
MULTIKULTIVATOR GOLDONI - UNO 55	samo 199.815 SIT
Motorna žaga HUSQUARNA - 61 FF	samo 71.064 SIT
Motorn ažaga PARTNER 370	samo 33.600 SIT
Motorno kolo TOMOS APN 6 - Alpina novi model	samo 134.800 SIT

VEDNO NA ZALOGI:

motorna olja CASTROL, VALVOLINE, ELF, MOBIL, MAPETROL, PROTO in RSL, antifriz - koncentrat in razredčeni, akumulatorji FIAAM za motorna kolesa, osebna in tovorna vozila - 2 leti garancije, ZIMSKE IN LETNE PNEVMATIKE SAVA, PNEUMANT, prtljažniki FAPA + dodatki za smuči, sedežne prevleke, spojlerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanični rezervni deli, elektromaterial ISKRA, SATURNUS, HELLA, BOCH in drug material za osebna in tovorna vozila, tovarne prikolice, kolesa ROG in ATALA, SKUTERJI PIAGGIO, ročno elektro in navadno orodje in drugo.

Plačilo tudi na 1+7 čekov ali s kreditom brez pologa.

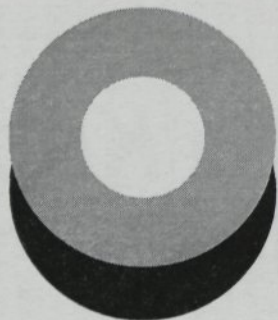
Kolesa ROG 10% popusta na gotovino ali 1+1 ček, možen nakup na 1+11 čekov brez popusta in brez obresti!

TRGOVINA JE ODPRTA vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE O NAŠI PONUDBI IN KONKURENČNOSTI CEN!

* * * * *

**Vsem krajanom Mengeša in okolice želimo
vesele božične praznike in srečno leto 1998!**

kočna

Vsem občanom Mengša in vsem svojim
zvestim kupcem želimo prijetne
praznike in srečno novo leto!

MODNA HIŠA na Medvedovi v Kemniku, tel.: 831 404 in
NOVA MODA na Ljubljanski v Kemniku, tel.: 812 570

**VAS VABITA NA VELIKO POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN OBLAČIL
ZA VSO DRUŽINO!**

OBLECITE SE ZA ZIMO - ZIMA SE JE ŠELE DOBRO ZAČELA!

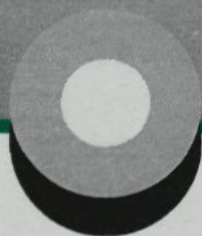
DISKONT

(Perovo ob kamniški obvoznici, tel. 812 580)

Ponuja okoli
8.000 RAZLIČNIH VRST IZDELKOV
po **DISKONTNIH CENAH**
in dodatne akcijske koticke!

DO KAMNIKA VODI RAVNA CESTA - LE NA POT!

Sledite markaciji - obiščite Kočna